

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE privind depozitarii centrali de valori mobiliare

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Regulamentul (EU) nr.909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr.236/2012, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L 257 din 28 august 2014, CELEX: 32014R0909, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2023/2845 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 de modificare a Regulamentului (UE) nr.909/2014 în ceea ce privește disciplina în materie de decontare, furnizarea transfrontalieră de servicii, cooperarea în materie de supraveghere, furnizarea de servicii auxiliare de tip bancar și cerințele pentru depozitarii centrali de titluri de valoare din țările terțe și de modificare a Regulamentului (UE) nr.236/2012.

TITLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezenta lege stabilește cerințe uniforme pentru decontarea instrumentelor financiare, precum și norme referitoare la organizarea și activitatea depozitarilor centrali de valori mobiliare pentru a promova siguranța, eficiența și executarea decontărilor.

(2) Prezenta lege se aplică decontării instrumentelor financiare și activității depozitarilor centrali, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

Articolul 2. Noțiuni

(1) În sensul prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni:

1. *depozitar central de valori mobiliare sau depozitar central* – persoană juridică, organizată sub formă de societate pe acțiuni, care gestionează un sistem de decontare a valorilor mobiliare prevăzut în Secțiunea A pct. 3 din anexă și care furnizează cel puțin un alt serviciu de bază prevăzut în Secțiunea A din anexă;

2. *depozitar central dintr-o țară terță* – orice entitate juridică stabilită într-o altă țară care nu aparține Uniunii Europene sau Spațiului Economic

European, care furnizează un serviciu similar serviciului de bază prevăzut în Secțiunea A pct. 3 din anexă și care furnizează cel puțin un alt serviciu de bază prevăzut în Secțiunea A din anexă;

3. *imobilizare* – actul de comasare a valorilor mobiliare materializate în cadrul unui depozitar central într-un mod care permite realizarea transferurilor ulterioare prin înscriere în cont;

4. *formă dematerializată* – valorile mobiliare care există numai sub formă de înregistrări în cont;

5. *depozitarul central care primește solicitarea* – depozitarul central care recepționează solicitarea prezentată de un alt depozitar central privind acordarea accesului la serviciile sale prin intermediul unei conexiuni între depozitari centrali;

6. *depozitarul central solicitant* – depozitarul central care solicită accesul la serviciile unui alt depozitar central prin intermediul unei conexiuni între depozitari centrali;

7. *decontare* – finalizarea unei tranzacții cu valori mobiliare, indiferent de locul în care este încheiată, în scopul stingerii obligațiilor părților la tranzacția respectivă prin transferul de mijloace bănești sau valori mobiliare sau ambele;

8. *instrumente financiare* – astfel cum sunt definite de legislația privind piețele instrumentelor financiare ;

9. *ordin de transfer* – astfel cum este definit în art. 3 din Legea nr.183/2016 cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare (în continuare – Legea nr. 183/2016);

10. *sistem de decontare a valorilor mobiliare* – sistem astfel cum este definit în art.3 din Legea nr.183/2016, care nu este administrat de o contraparte centrală și a cărei activitate constă în executarea ordinelor de transfer;

11. *operator de decontare* – orice instituție, inclusiv cele licențiate în conformitate cu legislația privind piețele instrumentelor financiare sau cu Legea nr.202/2017 privind activitatea băncilor (în continuare - Legea nr.202/2017), care execută ordine de transfer în numele clienților sau în nume propriu, prin alte mijloace decât cele realizate prin intermediul unui sistem de decontare a valorilor mobiliare;

12. *data preconizată pentru decontare* – data care este înregistrată în sistemul de decontare a valorilor mobiliare ca dată a decontării și la care părțile la o tranzacție cu valori mobiliare convin că va avea loc decontarea;

13. *perioadă de decontare* – perioada de timp dintre data încheierii tranzacției și data preconizată pentru decontare;

14. *zi lucrătoare* – astfel cum este definită în art.3 din Legea nr.183/2016;

15. *caz de neexecutare a decontării* – nerealizarea decontării sau decontarea parțială a unei tranzacții cu valori mobiliare la data preconizată pentru decontare în urma lipsei de valori mobiliare sau de mijloace bănești, indiferent de cauza acestei absențe;

16. *contraparte centrală sau CPC* – astfel cum este definită în art.3 din

Legea nr. 183/2016;

17. *autoritate competentă* – autoritatea stabilită în art.11;
18. *autoritate relevantă* – autoritatea stabilită în art.12;
19. *participant* – orice participant, astfel cum este definit de art.3 din Legea nr.183/2016, la un sistem de decontare a valorilor mobiliare;
20. *participație* – interes de participare, astfel cum este definit termenul interes de participare în art.3 din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017, sau deținerea, directă sau indirectă, a cel puțin 20% din drepturile de vot sau din capitalul unei societăți comerciale;
21. *control* – relație astfel cum este definită de legislația privind piețele instrumentelor financiare;
22. *filială* – entitate precum este definită în legislația privind piețele instrumentelor financiare ;
23. *stat membru de origine* – statul membru al Uniunii Europene în care este stabilit un depozitar central;
24. *stat gazdă* – Republica Moldova, în calitate de stat în care un depozitar central dintr-un stat membru de origine are o sucursală sau furnizează servicii de depozitar central;
25. *sucursală* – un punct de lucru, altul decât sediul central, care constituie o parte a depozitarului central, care nu are personalitate juridică și care prestează servicii de depozitar central pentru care depozitarul central a fost autorizat;
26. *neîndeplinire a obligațiilor pecuniare* – în cazul unui participant, se referă la situația în care împotriva acestuia este deschisă procedura de insolvență, astfel cum este definită de art.3 din Legea nr.183/2016, sau un eveniment definit în normele interne ale depozitarului central ca reprezentând o situație de neîndeplinire a obligațiilor pecuniare;
27. *livrare contra plată sau DVP* – mecanism de decontare a valorilor mobiliare care leagă un transfer de valori mobiliare de un transfer de mijloace bănești, în așa fel încât livrarea valorilor mobiliare are loc doar dacă se realizează și transferul de mijloace bănești aferent și viceversa;
28. *cont de valori mobiliare* – cont în care valorile mobiliare pot fi creditate sau debitate;
29. *conexiune între depozitari centrali* – acord între depozitari centrali prin care un depozitar central devine participant la sistemul de decontare a valorilor mobiliare al unui alt depozitar central pentru a facilita transferul de valori mobiliare de la participanții acestui din urmă depozitar central către participanții primului depozitar central sau un acord prin care un depozitar central obține acces la un alt depozitar central în mod indirect cu ajutorul unui intermediar. Conexiunile între depozitari centrali pot fi conexiuni standard, conexiuni personalizate, conexiuni indirecte și conexiuni interoperabile;
30. *conexiune standard* – conexiune între depozitari centrali prin care un depozitar central devine participant la sistemul de decontare a valorilor mobiliare al unui alt depozitar central, pe baza acelorași termeni și condiții care se aplică

oricărui alt participant la sistemul de decontare a valorilor mobiliare gestionat de către acesta din urmă;

31. *conexiune personalizată* – conexiune între depozitari centrali prin care un depozitar central care devine participant la sistemul de decontare a valorilor mobiliare al unui alt depozitar central beneficiază de servicii specifice suplimentare față de serviciile furnizate în mod obișnuit de depozitarul central respectiv participanților la sistemul de decontare a valorilor mobiliare;

32. *conexiune indirectă* – un acord între un depozitar central și o terță parte, alta decât un depozitar central, care este participant la sistemul de decontare a valorilor mobiliare al unui alt depozitar central. O astfel de conexiune este stabilită de un depozitar central pentru a facilita transferul de valori mobiliare către participanții săi de la participanții unui alt depozitar central;

33. *conexiune interoperabilă* – o conexiune între depozitari centrali prin care depozitarii centrali convin să aplice soluții tehnice reciproce pentru decontarea în cadrul sistemelor de decontare a valorilor mobiliare pe care le gestionează;

34. *proceduri și standarde de comunicare internaționale deschise* – standarde acceptate la nivel internațional referitoare la procedurile de comunicații, cum ar fi formatele standardizate de mesagerie și reprezentarea standardizată a datelor, care sunt disponibile pe o bază echitabilă, deschisă și nediscriminatorie pentru orice parte interesată;

35. *valori mobiliare* – astfel cum sunt definite de legislația privind piețele instrumentelor financiare;

36. *acțiuni* – valori mobiliare, astfel cum sunt menționate în legislația privind piețele instrumentelor financiare;

37. *instrumente ale pieței monetare* – astfel cum sunt definite de legislația privind piețele instrumentelor financiare;

38. *unități emise de organisme de plasament colectiv* – astfel cum sunt definite de legislația privind piețele instrumentelor financiare;

39. *certificat de emisii* – astfel cum este descris în legislația privind piețele instrumentelor financiare, cu excepția derivatelor pe certificatele de emisii ;

40. *piață reglementată* – astfel cum este definită de legislația privind piețele instrumentelor financiare;

41. *sistem multilateral de tranzacționare sau MTF* – astfel cum este definit de legislația privind piețele de instrumente financiare;

42. *loc de tranzacționare* – astfel cum este definit în legislația privind piețele instrumentelor financiare;

43. *agent de decontare* – astfel cum este definit de art.3 din Legea nr.183/2016;

44. *piață de creștere pentru IMM* – astfel cum este definit în legislația privind piețele instrumentelor financiare;

45. *organ de conducere* – organ sau organe ale depozitarului central, desemnat/e în conformitate cu Legea nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni,

care este/sunt abilitat/e să stabilească strategia, obiectivele și direcția generală a depozitarului central și care supraveghează și monitorizează procesul decizional și cuprind persoane care conduc efectiv activitatea depozitarului central; în cazul în care, în conformitate cu legislația națională, organul de conducere cuprinde diferite organisme cu funcții specifice, cerințele prezentei legi se aplică numai membrilor organului de conducere cărora le este atribuită responsabilitatea respectivă în temeiul legislației naționale;

46. *conducere superioară* – persoane fizice care exercită funcții executive în cadrul depozitarului central și care poartă răspundere în fața organului de conducere pentru gestionarea zilnică a depozitarului central;

47. *grup* – astfel cum este definit de art.3 alin.(1) din Legea contabilității și raportării financiare nr.287/2017;

48. *legături strânse* – legături strânse în sensul definiției din legislația privind piețele instrumentelor financiare;

49. *participație calificată* – deținerea directă sau indirectă într-un depozitar central a unei participații care reprezintă cel puțin 10 % din capital sau din drepturile de vot, sau care permite exercitarea unei influențe semnificative asupra administrării depozitarului central;

50. *decontare pe bază netă amânată* – mecanism de decontare prin care ordinele de transfer de mijloace bănești sau de valori mobiliare legate de tranzacțiile cu valori mobiliare ale participanților la sistemul de decontare a valorilor mobiliare fac obiectul compensării și în care decontarea creanțelor și obligațiilor nete ale participanților are loc la sfârșitul ciclurilor de decontare predefinite în cursul sau la sfârșitul zilei lucrătoare.

51. *membru independent al organului de conducere* - înseamnă un membru al organului de conducere care nu are relații de afaceri, de rudenie sau de altă natură care să creeze un conflict de interese în legătură cu depozitarul central în cauză sau cu acționarii săi majoritari, cu conducerea sa sau cu participanții săi și care nu a avut astfel de relații în cei cinci ani care precedă numirea sa în organul de conducere.

(2) Comisia Națională a Pieței Financiare este în drept să aprobe, prin actele sale normative, măsurile de specificare detaliată a serviciilor auxiliare de tip nebanca prevăzute în Secțiunea B pct. 1-4 din anexă și a serviciilor auxiliare de tip banca prevăzute în Secțiunea C din anexă.

TITLUL II

DECONTAREA VALORILOR MOBILIARE

CAPITOLUL I

Înscrierea în cont

Articolul 3. Înscrierea în cont

(1) Fără a aduce atingere alin.(2), orice emitent care emite sau a emis valori mobiliare care sunt admise la tranzacționare sau sunt tranzacționate în locuri de tranzacționare ia măsuri ca aceste valori mobiliare să fie reprezentate prin

înscriere în cont ca imobilizare sau după o emisiune directă în formă dematerializată.

(2) În cazul în care o tranzacție cu valori mobiliare este realizată într-un loc de tranzacționare, valorile mobiliare în cauză se înregistrează prin înscriere în cont la un depozitar central la data preconizată pentru decontare sau înainte de această dată, dacă nu au fost deja înregistrate în acest mod.

(3) În cazul în care valorile mobiliare sunt transferate ca urmare a unui contract de garanție financiară, astfel cum este definit de art.4 pct.4) din Legea nr.184/2016 cu privire la contractele de garanție financiară, aceste valori mobiliare se înregistrează prin înscriere în cont la un depozitar central la sau înainte de data preconizată a decontării, cu excepția cazului în care au fost deja înregistrate în acest mod.

Articolul 4. Asigurarea punerii în practică

(1) Comisia Națională a Pieței Financiare supraveghează respectarea prevederilor art.3 alin.(1) de către emitenții de valori mobiliare.

(2) Comisia Națională a Pieței Financiare pune în aplicare prevederile din art.3 alin.(2), dacă valorile mobiliare prevăzute la art.3 alin.(1) sunt tranzacționate în locuri de tranzacționare.

(3) Comisia Națională a Pieței Financiare asigură că art.3 alin.(3) se aplică, în cazul în care valorile mobiliare prevăzute la art.3 alin.(1) sunt transferate în urma unui contract de garanție financiară.

CAPITOLUL II

Perioada de decontare și disciplina în materie de decontare

Articolul 5. Data preconizată pentru decontare

(1) Orice participant la un sistem de decontare a instrumentelor financiare, care decontează în sistemul respectiv, pe cont propriu sau în numele unui terț, tranzacții cu valori mobiliare, instrumente ale pieței monetare, unități emise de organisme de plasament colectiv și certificate de emisii decontează aceste tranzacții la data preconizată a decontării.

(2) În cazul în care tranzacțiile cu valori mobiliare prevăzute la alin.(1) sunt executate în locuri de tranzacționare, data preconizată a decontării nu va depăși a doua zi lucrătoare după data încheierii tranzacției.

(3) Cerința prevăzută la alin. (2) nu se aplică:

a) tranzacțiilor care sunt negociate în particular, dar care sunt executate în locurile de tranzacționare;

b) tranzacțiilor care sunt executate bilateral, dar care sunt raportate într-un loc de tranzacționare;

c) primei tranzacții în care valorile mobiliare în cauză fac obiectul unei înscrieri inițiale în cont în conformitate cu art.3 alin.(2).

(4) Comisia Națională a Pieței Financiare supraveghează respectarea alin. (1) și (2).

Articolul 6. Măsuri de prevenire a cazurilor de neexecutare a decontării

(1) Locurile de tranzacționare stabilesc proceduri care să permită confirmarea detaliilor relevante ale tranzacțiilor cu instrumentele financiare prevăzute la art.5 alin.(1) la data la care tranzacția a fost încheiată.

(2) Suplimentar cerinței prevăzute la alin.(1), societățile de investiții stabilesc și aplică măsuri de limitare a numărului de cazuri de neexecutare a decontării. Aceste măsuri vor cuprinde cel puțin acorduri între societatea de investiții și clienții profesioniști, pentru a asigura:

- a) comunicarea rapidă a unei alocări de valori mobiliare la tranzacție;
- b) confirmarea alocării respective;
- c) confirmarea acceptării sau a respingerii condițiilor în timp util înainte de data preconizată a decontării.

(3) Comisia Națională a Pieței Financiare stabilește prin actele sale normative cerințe privind procedurile standardizate și protocoalele de mesagerie, care trebuie utilizate în vederea asigurării respectării prevederilor din al doilea enunț al alin. (2), în conformitate cu ghidurile Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).

(4) Pentru fiecare sistem de decontare a valorilor mobiliare pe care îl gestionează, depozitarii centrali stabilesc proceduri care să faciliteze decontarea tranzacțiilor cu instrumente financiare prevăzute la art.5 alin.(1) la data preconizată a decontării, cu o expunere minimă a participanților lor la riscul de contraparte și la riscul de lichiditate și o rată mică de cazuri de neexecutare a decontării. Depozitarii centrali promovează decontarea rapidă la data preconizată a decontării prin intermediul unor mecanisme adecvate.

(5) Pentru fiecare sistem de decontare a valorilor mobiliare pe care îl gestionează, depozitarii centrali instituie măsuri de încurajare și de stimulare a decontării în timp util a tranzacțiilor de către participanții lor. Depozitarii centrali impun participanților să își deconteze tranzacțiile la data preconizată a decontării.

(6) Comisia Națională a Pieței Financiare stabilește prin actele sale normative măsurile de prevenire a cazurilor de neexecutare a decontării menite să sporească eficiența decontărilor, inclusiv:

- a) măsurile care trebuie aplicate de societățile de investiții în conformitate cu primul enunț al alin.(2);
- b) cerințele față de procedurile de facilitare a decontărilor, prevăzute la alin.(4), care ar putea cuprinde definirea dimensiunilor tranzacțiilor, decontarea parțială a tranzacțiilor neexecutate ;
- c) cerințele față de măsurile de încurajare și stimulare a decontării în timp util a tranzacțiilor prevăzute la alin.(5).

Articolul 7. Măsuri de soluționare a cazurilor de neexecutare a decontării

(1) Pentru fiecare sistem de decontare a valorilor mobiliare pe care îl gestionează, depozitarii centrali stabilesc un sistem care monitorizează cazurile de neexecutare a decontării tranzacțiilor cu instrumentele financiare prevăzute la

art.5 alin.(1). În privința cazurilor de neexecutare a decontării, depozitarii centrali sunt obligați:

a) să transmită autorității competente și autorității relevante rapoarte periodice, care vor include numărul de cazuri de neexecutare a decontării și informații legate de acestea, precum și orice altă informație relevantă, inclusiv măsurile aplicate de depozitarii centrali și de participanții acestora în scopul îmbunătățirii eficienței decontării;

b) se publice anual, sub formă agregată și anonimată, rapoartele prevăzute la lit.a).

(2) Pentru fiecare sistem de decontare a valorilor mobiliare pe care îl gestionează, depozitarii centrali stabilesc proceduri de facilitare a decontării tranzacțiilor cu instrumente financiare prevăzute la art.5 alin.(1) care nu au fost decontate la data preconizată a decontării, în următoarele condiții:

a) procedurile vor stabili un mecanism de sancționare, care trebuie să acționeze ca un factor de descurajare pentru participanții care cauzează neexecutarea decontării;

b) înainte de stabilirea procedurilor, depozitarii centrali vor consulta locurile de tranzacționare și CPC-urile pentru care oferă servicii de decontare;

c) mecanismul de sancționare prevăzut la lit.a) va include penalități sub formă de mijloace bănești pentru participanții care cauzează situații de neexecutare a decontării (în continuare – *participanți care cauzează neexecutarea decontării*);

d) penalitățile sub formă de mijloace bănești aplicate ca mecanism de sancționare prevăzut la lit.a) se calculează zilnic pentru fiecare zi lucrătoare în care o tranzacție nu este decontată după data preconizată a decontării, până la decontarea sau anularea bilaterală a tranzacției.

(3) Mecanismul de sancționare stabilit în conformitate cu alin.(2) nu se aplică:

a) cazurilor de neexecutare a decontării care sunt considerate ca nefiind imputabile participanților la tranzacție;

b) operațiunilor care nu sunt considerate tranzacții;

c) tranzacțiilor în care participantul care cauzează neexecutarea decontării este o CPC, cu excepția cazurilor în care CPC nu intermediază tranzacția între contrapărți;

d) tranzacțiilor care duc la deschiderea procedurii de insolvabilitate împotriva participantului care cauzează neexecutarea decontării.

(4) CPC poate stabili prin normele sale un mecanism de acoperire a pierderilor pe care le-ar putea suporta ca urmare a aplicării penalităților în formă de mijloace bănești de către depozitarul central conform alin.(2) lit. c) și d).

(5) Comisia Națională a Pieței Financiare aprobă acte normative privind parametrul pentru calcularea unui nivel proporțional al penalităților sub formă de mijloace bănești, stabilite în conformitate cu alin.(2) lit. c) și d), care vor servi ca factor de descurajare, în dependență de:

- a) tipul instrumentului financiar;
- b) lichiditatea instrumentului financiar;
- c) tipul tranzacției;
- d) durata cazului de neexecutare a decontării.

(6) La stabilirea parametrilor prevăzuți la alin.(5), Comisia Națională a Pieței Financiare va respecta următoarele cerințe:

a) se vor lua în considerație nivelul cazurilor de neexecutare a decontării pentru fiecare clasă de instrumente financiare și efectul pe care l-ar putea avea ratele scăzute sau negative ale dobânzii asupra stimulării contrapărților și asupra cazurilor de neexecutare a decontării;

b) parametrii utilizați pentru calcularea penalităților sub formă de mijloace bănești vor asigura un grad ridicat de disciplină în materie de decontare și de funcționarea stabilă și ordonată a piețelor financiare.

(7) Comisia Națională a Pieței Financiare revizuieste parametrii pentru calcularea nivelului penalităților sub formă de mijloace bănești cel puțin o dată la fiecare patru ani, pentru a reevalua caracterul adecvat și eficacitatea acestora, precum și pentru atingerea unui nivel considerat acceptabil al cazurilor de neexecutare a decontării, având în vedere impactul asupra stabilității financiare.

(8) Depozitarii centrali, CPC-urile și locurile de tranzacționare trebuie să stabilească proceduri care le vor permite să suspende participantul care nu își îndeplinește constant și în mod repetat obligațiile de a livra instrumentele financiare prevăzute la art.5 alin.(1) la data preconizată pentru decontare și să facă publică identitatea participantului respectiv, cu respectarea următoarelor cerințe:

- a) depozitarii centrali, CPC-urile și locurile de tranzacționare au consultat autoritățile competente respective ale lor, până la aplicarea măsurilor;
- b) depozitarii centrali, CPC-urile și locurile de tranzacționare au informat autoritățile lor competente și participantul respectiv despre măsurile aplicate, la data aplicării măsurii;
- c) participantului respectiv i-a fost acordată posibilitatea să-și prezinte observațiile, până la aplicarea măsurilor;
- d) informațiile publicate cu privire la suspendarea participantului nu conțin date cu caracter personal.

(9) Autoritatea competentă informează imediat autoritatea relevantă cu privire la suspendarea unui participant.

(10) Alin.(8) nu se aplică dacă participantul care cauzează neexecutarea decontării este un CPC sau dacă împotriva participantului care cauzează neexecutarea decontării se deschide o procedură de insolabilitate.

(11) Prezentul articol nu se aplică în cazul în care locul principal de tranzacționare a acțiunilor se află în alt stat. Locul principal de tranzacționare a acțiunilor se stabilește în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare.

(12) Comisia Națională a Pieței Financiare aprobă acte normative în vederea stabilirii:

a) cauzelor care stau la baza cazurilor de neexecutare a decontării care sunt considerate ca nefiind imputabile participanților la tranzacție în temeiul alin.(3) lit.a);

b) circumstanțelor în care operațiunile nu sunt considerate tranzacții în temeiul alin.(3) lit. b).

(13) Comisia Națională a Pieței Financiare aprobă acte normative privind:

a) detaliile sistemului de monitorizare a cazurilor de neexecutare a decontării și ale rapoartelor privind cazurile de neexecutare a decontării stabilite de în conformitate cu alin.(1);

b) procesele pentru colectarea și redistribuirea penalităților în mijloace bănești și a altor eventuale încasări rezultate din astfel de sancțiuni, în conformitate cu alin.(2);

c) condițiile în care se consideră că un participant nu își îndeplinește constant și în mod repetat obligațiile de a livra instrumentele financiare astfel cum este prevăzut la alin.(8).

Articolul 8. Procedura obligatorie de cumpărare impusă

(1) Fără a aduce atingere mecanismului de sancționare prevăzut la art.7 alin.(2) și dreptului de a anula bilateral tranzacția, Comisia Națională a Pieței Financiare este în drept să aprobe, prin act normativ, instrumentele financiare, din cele prevăzute de art.5 alin.(1), sau categoriile de tranzacții cu respectivele instrumente financiare față de care urmează să se aplice procedura obligatorie de cumpărare impusă (în continuare – *procedura buy-in*), prevăzută la alin. (7)-(14), în cazul în care consideră că aceasta constituie un mijloc necesar, adecvat și proporțional de abordare a nivelului cazurilor de neexecutare a decontărilor.

(2) Actul normativ prevăzut la alin.(1) va conține prevederi care vor îndeplini cumulativ următoarele condiții:

a) aplicarea mecanismului de sancționare prevăzut la art.7 alin.(2) nu a condus la o reducere durabilă pe termen lung a cazurilor de neexecutare a decontării sau la menținerea lor la un nivel redus, chiar și după revizuirea nivelului de penalități în mijloace bănești în conformitate cu art.7 alin.(6);

b) nivelul cazurilor de neexecutare a decontării are sau este susceptibil să aibă un efect negativ asupra stabilității financiare a Republicii Moldova;

(3) La stabilirea faptului dacă procedura buy-in constituie un mijloc necesar, adecvat și proporțional de abordare a nivelului cazurilor de neexecutare a decontărilor, Comisia Națională a Pieței Financiare ia în considerație cumulativ elementele următoare:

a) impactul potențial al procedurii buy-in asupra piețelor financiare din Republica Moldova;

b) numărul, volumul și durata cazurilor de neexecutare a decontării, inclusiv numărul și volumul cazurilor de neexecutare a decontării care sunt încă nesoluționate la sfârșitul perioadei de prelungire prevăzute la alin.(7);

c) dacă un anumit instrument financiar sau o anumită categorie de

tranzacții cu respectivul instrument financiar face deja obiectul unor dispoziții contractuale adecvate care prevăd dreptul participanților destinatari de a declanșa o procedură buy-in.

(4) Actul normativ prevăzut la alin.(1) va stabili o dată de aplicare care nu poate fi mai devreme de un an de la intrarea în vigoare a acestuia.

(5) Comisia Națională a Pieței Financiare publică și actualizează pe site-ul său web oficial lista instrumentelor financiare stabilite de actul normativ prevăzut la alin.(1), care pot fi obiectul unei proceduri buy-in.

(6) La aprobarea actului normativ prevăzut la alin.(1), Comisia Națională a Pieței Financiare:

a) evaluează eficacitatea și proporționalitatea mecanismului de sancționare prevăzut la art.7 alin.(2) și, după caz, modifică structura sau gravitatea mecanismului de sancționare pentru a spori eficiența decontării;

b) analizează dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin.(1), în pofida aplicării prealabile a mecanismului de sancționare prevăzut la art.7 alin.(2) și a justificării și implicațiilor potențiale în materie de costuri pe care le implică supunerea anumitor instrumente financiare și categorii de tranzacții procedurii buy-in.

(7) Fără a aduce atingere dreptului de a anula bilateral tranzacția, în cazul în care Comisia Națională a Pieței Financiare a aprobat un act normativ în temeiul alin.(1) și dacă participantul care cauzează neexecutarea decontării nu a livrat către participantul destinat instrumentele financiare care fac obiectul respectivului act normativ într-o perioadă ulterioară datei preconizate a decontării (în continuare – *perioada de prelungire*) egală cu cinci zile lucrătoare, se inițiază o procedură buy-in.

(8) Prin derogare de la cele menționate la alin. (7):

a) perioada de prelungire se majorează la maximum șapte zile lucrătoare în cazul în care o perioadă de prelungire mai scurtă ar afecta funcționarea stabilă și ordonată a piețelor financiare;

b) în cazul în care tranzacția vizează un instrument financiar tranzacționat pe o piață de creștere pentru IMM, perioada de prelungire este de 15 zile lucrătoare, cu excepția cazului în care piața de creștere pentru IMM decide să aplice o perioadă mai scurtă.

(9) Instrumentele care fac obiectul procedurii buy-in trebuie să fie disponibile pentru decontare și livrate participantului destinat într-un interval de timp adecvat.

(10) În cazul în care într-un lanț de tranzacții are loc o neexecutare a decontării care are ca rezultat cazuri de neexecutare a decontării în cadrul tranzacțiilor ulterioare din lanț, fiecare participant are dreptul de a transfera obligația de a iniția procedura buy-in către următorul participant din lanț. În acest caz:

a) se consideră că participantul destinat intermediar respectă obligația de a executa procedura buy-in împotriva participantului care cauzează neexecutarea

decontării atunci când își transferă obligația în conformitate cu primul enunț;

b) participantul destinat intermediar poate, de asemenea, să transfere participantului care cauzează neexecutarea decontării obligațiile sale față de participantul destinat final, în temeiul alin. (12), (13) și (14);

c) depozitarul central relevant va fi informat cu privire la modul în care tranzacția eșuată a fost soluționată de-a lungul întregului lanț de tranzacții de către participantul implicat în această tranzacție.

(11) Procedura buy-in prevăzută la alin.(7) nu se aplică:

a) cazurilor de neexecutare a decontării, operațiunilor și tranzacțiilor enumerate la art.7 alin.(3);

b) tranzacțiilor de finanțare prin valori mobiliare;

c) tranzacțiilor care fac inutilă procedura buy-in;

d) tranzacțiilor stabilite de actele normative ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare.

(12) Fără a aduce atingere mecanismului de sancționare prevăzut la art.7 alin.(2), în cazul în care prețul instrumentelor financiare asupra căruia s-a convenit în momentul tranzacționării este diferit de prețul plătit pentru executarea procedurii buy-in, diferența este plătită de către participantul care beneficiază de diferența de preț celui alt participant cel târziu în a doua zi lucrătoare de la data furnizării instrumentelor financiare în urma procedurii buy-in.

(13) În cazul în care procedura buy-in eșuează sau nu este posibilă, participantul destinat alege fie să primească o compensație în mijloace bănești, fie să amâne executarea procedurii buy-in pentru o dată ulterioară adecvată (în continuare – *perioada de amânare*), cu respectarea următoarelor cerințe:

a) în cazul în care instrumentele financiare nu sunt livrate participantului destinat până la încheierea perioadei de amânare, acestuia i se va plăti o compensație în formă de mijloace bănești;

b) compensația în mijloace bănești se plătește cel târziu în a doua zi lucrătoare după încheierea procedurii buy-in prevăzută la alin.(7) sau, în cazul în care participantul destinat optează pentru amânarea executării procedurii buy-in, după încheierea perioadei de amânare.

(14) Participantul care cauzează neexecutarea decontării rambursează entității care execută procedura buy-in toate sumele plătite în legătură cu procedura buy-in inițiată în temeiul alin.(7), inclusiv orice comisioane de executare care rezultă din procedura buy-in. În vederea rambursării plăților, entitatea care execută procedura buy-in, comunică în mod clar participanților comisioane de executare care rezultă din procedura buy-in.

(15) Alin.(7)-(14) se aplică tuturor tranzacțiilor cu instrumente financiare prevăzute la art.5 alin.(1) care sunt admise la tranzacționare sau sunt tranzacționate într-un loc de tranzacționare sau sunt compensate de o CPC, după cum urmează:

a) pentru tranzacțiile compensate de o CPC, CPC este entitatea care execută procedura buy-in în conformitate cu alin.(7)-(14);

b) pentru tranzacțiile care nu sunt compensate de o CPC, dar sunt executate într-un loc de tranzacționare, acesta din urmă include în normele sale interne o obligație impusă membrilor și participanților săi de a aplica măsurile prevăzute la alin.(7)-(14);

c) pentru orice tranzacții, cu excepția celor prevăzute la lit. a) și b), depozitarii centrali includ în normele lor interne o obligație pentru participanții lor de a aplica măsurile stabilite de alin.(7)-(14).

(16) Depozitarii centrali furnizează CPC-urilor și locurilor de tranzacționare informațiile necesare cu privire la decontare, pentru a le permite acestora să își îndeplinească obligațiile în temeiul alin.(15).

(17) Fără a aduce atingere alin.(15), depozitarii centrali pot monitoriza executarea procedurilor buy-in în ceea ce privește instrucțiunile privind decontările multiple, care vizează aceleași instrumente financiare și care au aceeași dată a expirării aferentă perioadei de executare, în scopul reducerii la minimum a numărului de proceduri buy-in care trebuie executate și, prin urmare, a impactului asupra prețurilor instrumentelor financiare relevante.

(18) Prezentul articol nu se aplică în cazul în care locul principal de tranzacționare a acțiunilor se află în alt stat. Locul principal de tranzacționare a acțiunilor se stabilește în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare.

(19) Comisia Națională a Pieței Financiare aprobă reglementări privind:

a) detaliile funcționării procedurii buy-in adecvate prevăzute la alin. (7)-(14), inclusiv intervalele de timp adecvate pentru furnizarea instrumentului financiar în urma procedurii buy-in, ajustate în funcție de tipul de active și de lichiditatea instrumentelor financiare;

b) circumstanțele în care perioada de prelungire ar putea fi extinsă în funcție de tipul de active și de lichiditatea instrumentelor financiare, în conformitate cu condițiile prevăzute la alin.(8) lit. a), ținând seama de criteriile de evaluare a lichidității, stabilite conform actelor normative ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare;

c) detaliile mecanismului de transfer prevăzut la alin.(10);

d) alte tipuri de tranzacții care fac inutilă procedura buy-in, astfel cum se menționează la alin.(11) litera c), cum ar fi contractele de garanție financiară sau tranzacțiile care includ clauze de compensare cu exigibilitate imediată;

e) metodologia pentru calcularea compensației în mijloace bănești prevăzute la alin.(13);

f) informațiile necesare cu privire la decontare prevăzute la alin.(16);

g) modul în care participanții la depozitari centrali și CPC-uri, precum și membrii locului de tranzacționare urmează să aplice cerințele aplicabile investitorilor retail atunci când execută procedura buy-in în conformitate cu alin.(15).

Articolul 9. Asigurarea punerii în aplicare

Comisia Națională a Pieței Financiare și Banca Națională a Moldovei vor asigura respectarea prevederilor din articolele art.6 și art.7, conform atribuțiilor și competențelor acestora.

CAPITOLUL III

Decontarea internalizată

Articolul 10. Operatorii de decontare

(1) Operatorii de decontare raportează trimestrial Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la volumul total și valoarea tuturor tranzacțiilor cu valori mobiliare pe care le decontează în afara sistemelor de decontare a valorilor mobiliare.

(2) Comisia Națională a Pieței Financiare aprobă acte normative privind conținutul, formularele standard, modele și procedurile pentru raportarea și transmiterea informațiilor prevăzute la alin.(1).

TITLUL III

DEPOZITARIILE CENTRALI DE VALORI MOBILIARE

CAPITOLUL I

Autorizarea și supravegherea depozitarilor centrali

Secțiunea 1

Autoritățile responsabile pentru autorizarea și supravegherea depozitarilor centrali și participanților

Articolul 11. Autoritatea competentă

(1) Depozitarii centrali sunt autorizați, reglementați și supravegheați de Comisia Națională a Pieței Financiare (în continuare – *autoritate competentă*), conform prevederilor prezentei legi.

(2) În calitate de autoritate competentă, Comisia Națională a Pieței Financiare deține următoarele atribuții:

a) emiterea autorizărilor și recepționarea notificărilor prevăzute de prezenta lege;

b) reglementarea și supravegherea depozitarilor centrali;

c) alte atribuții conform prezentei legi.

(3) În vederea exercitării atribuțiilor sale, autoritatea competentă:

a) emite acte normative;

b) efectuează controale privind respectarea prezentei legi și actelor sale normative;

c) emite recomandări și prescripții;

d) aplică sancțiuni;

e) întreprinde alte măsuri conform prezentei legi.

(4) În conformitate cu prevederile aplicabile, autoritatea competentă notifică fără întârziere ESMA cu privire la desemnarea în calitate de autoritate competentă pentru autorizarea și supravegherea depozitarilor centrali.

Articolul 12. Autoritatea relevantă

(1) Banca Națională a Moldovei (în continuare – *autoritate relevantă*) este implicată în procesul de autorizare a depozitarilor centrali în limitele stabilite de prezenta lege și efectuează monitorizarea acestora, conform prevederilor prezentei legi și Legii nr.548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei.

(2) În calitate de autoritate relevantă, Banca Națională a Moldovei deține următoarele atribuții:

a) emiterea avizelor prevăzute la art.17 alin. (5), art. 22 alin.(5) și art.61 alin.(5);

b) monitorizarea sistemului de decontare a valorilor mobiliare gestionat de depozitarul central;

c) alte atribuții conform prezentei legi.

(3) În vederea exercitării atribuțiilor sale, autoritatea relevantă:

a) emite acte normative privind funcționarea și monitorizarea sistemului de decontare a valorilor mobiliare gestionat de depozitarul central;

b) efectuează controale privind respectarea prezentei legi și actelor sale normative privind funcționarea și monitorizarea sistemului de decontare a valorilor mobiliare gestionat de depozitarul central;

c) emite recomandări și prescripții;

d) aplică sancțiuni conform Legii nr.548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei;

e) întreprinde alte măsuri conform prezentei legi și Legii nr.548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei.

(4) În conformitate cu prevederile aplicabile, autoritatea competentă informează fără întârziere ESMA privind entitatea desemnată în calitate de autoritate relevantă pentru autorizarea și supravegherea depozitarilor centrali.

Articolul 13. Schimbul de informații

(1) Autoritatea competentă și autoritatea relevantă își comunică reciproc și prezintă autorităților competente și relevante din statele membre ale Uniunii Europene și ESMA, la cerere, fără întârziere, informațiile necesare pentru a îndeplini atribuțiile care le revin în temeiul prezentei legi.

(2) Autoritatea competentă, autoritatea relevantă și alte instituții sau persoane fizice și juridice care primesc informații confidențiale în exercitarea atribuțiilor care le revin în temeiul prezentei legi sunt obligate să asigure același regim de circulație al informației ca cel stabilit de autoritatea furnizoare a informației.

Articolul 14. Cooperarea între autorități

(1) Autoritatea competentă și autoritatea relevantă cooperează inclusiv prin comunicarea tuturor informațiilor relevante în aplicarea prezentei legi. În cazul în care acest lucru este oportun și relevant, în vederea aplicării prezentei legi, autoritatea competentă și autoritatea relevantă cooperează cu alte autorități

publice, autoritățile competente și relevante din statele membre ale Uniunii Europene și ESMA, instituții și organizații internaționale specializate și autorități din alte state.

(2) În exercitarea atribuțiilor care le revin conform prevederilor art.11 și art.12, autoritatea competentă și autoritatea relevantă acordă importanța cuvenită efectului potențial al deciziilor lor asupra stabilității sistemului financiar din Republica Moldova, în special în situațiile de urgență, pe baza informațiilor disponibile.

Articolul 15. Situații de urgență

Autoritatea competentă și autoritatea relevantă se informează reciproc cu privire la orice situație de urgență privind depozitarii centrali, activitatea participanților sau operațiunile cu valori mobiliare, inclusiv cu privire la eventualele evoluții apărute pe piețele financiare, care ar putea avea un efect negativ asupra lichidității pieței, asupra stabilității monedei în care se realizează decontarea, asupra integrității politicii monetare sau asupra stabilității sistemului financiar din Republica Moldova.

Secțiunea 2

Condiții și proceduri pentru autorizarea depozitarilor centrali

Articolul 16. Autorizarea depozitarilor centrali

(1) Persoana juridică care se încadrează în definiția de depozitar central trebuie să obțină o autorizație de la autoritatea competentă, înainte de începerea activității.

(2) Autorizarea va stabili serviciile de bază enumerate în Secțiunea A din anexă și serviciile auxiliare de tip nebancar permise în temeiul Secțiunii B din anexă, pe care depozitarul central este autorizat să le presteze.

(3) Depozitarii centrali sunt obligați să respecte condițiile necesare pentru acordarea autorizării pe întreaga perioadă de desfășurare a activității.

(4) Depozitarii centrali și auditorii independenți ai acestora aduc neîntârziat la cunoștința autorității competente toate modificările de fond care afectează respectarea condițiilor de autorizare.

Articolul 17. Procedura de acordare a autorizării

(1) În vederea autorizării, depozitarul central solicitant depune o cerere de autorizare la autoritatea competentă.

(2) Cererea de autorizare va fi însoțită de informații necesare pentru a permite să se constate că depozitarul central solicitant a luat, la momentul autorizării, toate măsurile necesare pentru a îndeplini obligațiile din prezenta lege. Cererea de autorizare va include informațiile stabilite de actele normative ale autorității competente, inclusiv un program de operațiuni care să specifice tipurile de activități comerciale avute în vedere și organizarea structurală a depozitarului central.

(3) Prin derogare de la alin.(2), în cazul în care depozitarul central solicitant

nu respectă toate cerințele prezentei legi, autoritatea competentă poate acorda autorizarea cu condiția ca depozitarul central solicitant să fi instituit toate măsurile necesare pentru a se conforma cerințelor prezentei legi atunci când își începe activitatea.

(4) În termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii, autoritatea competentă analizează dacă aceasta este completă. Dacă cererea este incompletă, autoritatea competentă stabilește un termen până la care depozitarul central solicitant trebuie să furnizeze informații suplimentare. Autoritatea competentă informează depozitarul central solicitant atunci când cererea este considerată completă.

(5) Din momentul în care cererea este considerată completă, autoritatea competentă transmite toate informațiile incluse în cerere autorității relevante și consultă autoritatea în cauză cu privire la caracteristicile sistemului de decontare a valorilor mobiliare gestionat de depozitarul central. În acest caz:

a) autoritatea relevantă va emite autorității competente un aviz motivat, în domeniile de competență prevăzute la art.12 alin.(2), în termen de trei luni de la primirea informațiilor de către autoritatea relevantă. În cazul în care autoritatea relevantă nu furnizează un aviz în termenul menționat, se consideră că aceasta a emis un aviz pozitiv;

b) în cazul în care autoritatea relevantă emite un aviz motivat negativ, iar autoritatea competentă intenționează totuși să acorde autorizarea, autoritatea competentă furnizează autorităților relevante, în termen de o lună de la primirea avizului negativ, motivele pentru care intenționează să acorde autorizarea în pofida avizului negativ;

c) avizul negativ prevăzut la lit. b) va conține motivele complete și detaliate privind nerespectarea cerințelor prevăzute de prezenta lege sau de alte acte legislative.

(6) În cazul în care depozitarul central solicitant intenționează să presteze servicii și activități de investiții stabilite de legislația privind piețele instrumentelor financiare pe lângă prestarea serviciilor auxiliare de tip nebancar prevăzute în Secțiunea B din anexă, autoritatea competentă va analiza capacitatea depozitarului central solicitant de a se conforma cerințelor legislației privind piețele instrumentelor financiare.

(7) Înainte de autorizarea depozitarului central solicitant, autoritatea competentă consultă autoritățile competente din statul membru al Uniunii Europene în următoarele cazuri:

a) depozitarul central este o filială a unui depozitar central autorizat într-un stat membru al Uniunii Europene;

b) depozitarul central este o filială a întreprinderii-mamă a unui depozitar central autorizat într-un stat membru al Uniunii Europene;

c) depozitarul central este controlat de aceleași persoane fizice sau juridice care controlează un alt depozitar central autorizat într-un stat membru al Uniunii Europene.

(8) Consultarea prevăzută la alin.(7) se referă la următoarele:

a) evaluarea calității acționarilor și a persoanelor prevăzute la art.29 alin.(6) și a reputației și experienței persoanelor prevăzute la 29 alin. (1) și (4), care conduc efectiv activitatea depozitarului central, în cazul în care respectivii acționari și persoane acționează în cadrul depozitarului central și al unui depozitar central autorizat într-un stat membru al Uniunii Europene;

b) dacă relațiile prevăzute la alin.(7), între depozitarul central autorizat într-un stat membru al Uniunii Europene și depozitarul central solicitant, nu afectează capacitatea acestuia din urmă de a respecta cerințele prezentei legi.

(9) Pe lângă consultarea autorităților competente prevăzute la alin.(7), autoritatea competentă consultă, după caz, alte autorități, inclusiv autorități care supraveghează o entitate care deține o participație calificată în depozitarul central solicitant cu privire la aspectele prevăzute la alin.(8).

(10) În termen de șase luni de la depunerea unei cereri complete, autoritatea competentă adoptă o decizie de acordare a autorizării, sau o decizie, motivată temeinic, de refuz al autorizării.

(11) Autoritatea competentă informează fără întârzieri nejustificate autoritățile consultate în temeiul alin. (5)-(9) cu privire la rezultatele procesului de autorizare, inclusiv la eventualele măsuri de remediere.

(12) Autoritatea competentă aprobă prin actele sale normative:

a) informațiile pe care depozitarul central solicitant trebuie să le prezinte autorității competente în cadrul cererii de autorizare;

b) formularele tip, modelele și procedurile pentru cererea de autorizare.

Articolul 18. Efectele autorizării

(1) Activitățile depozitarului central autorizat se limitează la prestarea serviciilor indicate în autorizare sau care au fost notificate în conformitate cu art.19 alin.(9).

(2) Sistemele de decontare a valorilor mobiliare pot fi gestionate numai de depozitari centrali autorizați sau de Banca Națională a Moldovei, în cazul în care aceasta acționează în calitate de depozitar central. Gestionarea unui sistem de decontare a valorilor mobiliare de către Banca Națională a Moldovei nu necesită autorizare conform cerințelor prezentei legi.

(3) Depozitarii centrali autorizați pot deține participații doar în cadrul unei persoane juridice a cărei activitate se limitează la prestarea serviciilor enumerate în secțiunile A și B din anexă, cu excepția cazului în care participațiile respective sunt aprobate de autoritatea lor competentă în baza faptului că nu sporesc în mod semnificativ profilul de risc al acestora.

(4) Autoritatea competentă aprobă criteriile pentru aprobarea participațiilor unui depozitar central la alte persoane juridice decât cele care prestează serviciile enumerate în Secțiunile A și B din anexă. Aceste criterii vor include:

a) complementaritatea serviciilor prestate de persoana juridică respectivă în raport cu serviciile prestate de depozitarul central;

- b) nivelul de expunere a depozitarului central la datoriile care rezultă din participația respectivă;
- c) alte criterii stabilite de autoritatea competentă.

Articolul 19. Extinderea și externalizarea unor activități și servicii

(1) Depozitarii centrali autorizați prezintă o cerere de autorizare autorității competente înainte de externalizarea unui serviciu de bază către o persoană terță în temeiul art. 35 sau înainte de extinderea activității prin adăugarea uneia sau mai multora dintre următoarele activități:

- a) serviciile de bază stabilite de Secțiunea A din anexă, care nu sunt prevăzute de autorizarea inițială;
- b) serviciile auxiliare, fără a fi explicit enumerate, în temeiul Secțiunii B din anexă, care nu sunt prevăzute de autorizarea inițială;
- c) gestionarea unui alt sistem de decontare a valorilor mobiliare;
- d) decontarea integrală sau parțială a operațiunii aferente mijloacelor bănești pentru sistemul de decontare a valorilor mobiliare în conturile altui agent de decontare;
- e) stabilirea unei conexiuni interoperabile, inclusiv conexiunilor cu un depozitar central dintr-o țară terță.

(2) Acordarea unei autorizări în cazurile prevăzute la alin.(1) se efectuează cu respectarea următoarelor cerințe:

- a) autorizarea de externalizare a unui serviciu de bază către o persoană terță sau de extindere a activităților conform alin.(1) lit. a), c) și d) se emite conform procedurilor prevăzute la art.17;
- b) autorizarea de extindere a activităților conform alin.(1) lit.b) se emite conform procedurilor prevăzute la art.17 alin. (1)-(4), (6) și (11);
- c) autorizarea de extindere a activităților conform alin.(1) lit.e) se emite conform procedurilor prevăzute la art.17 alin. (1)-(4);
- d) autoritatea competentă informează depozitarul central solicitant dacă autorizarea a fost acordată sau refuzată, în termen de trei luni de la data depunerii unei cereri complete.

(3) Conexiunea interoperabilă poate fi instituită doar în temeiul autorizării emise de autoritatea competentă în baza cererii, astfel cum se prevede la alin.(1) lit.e). La autorizarea conexiunii interoperabile cu un depozitar central din alt stat, autoritatea competentă va consulta autoritatea competentă de supravegherea depozitarului central din statul respectiv.

(4) Autoritatea competentă refuză să autorizeze o conexiune interoperabilă doar dacă conexiunea va pune în pericol funcționarea stabilă și ordonată a piețelor financiare sau va crea un risc sistemic.

(5) Nu necesită obținerea unei autorizări, dar se notifică autorității competente și autorității relevante înainte de instituirea acestora următoarele conexiuni între depozitari centrali:

- a) conexiunile interoperabile între depozitarii centrali care își

externalizează o parte din serviciile legate de conexiunile interoperabile către o entitate publică, în conformitate cu art.35 alin.(5);

- b) conexiunea standard;
- c) conexiunea personalizată;
- d) conexiunea indirectă.

(6) La notificarea autorității competente și autorității relevante conform alin.(5), depozitarii centrali vor prezenta acestora informațiile relevante care să le permită autorităților să evalueze conformitatea cu cerințele prevăzute de art. 54. Lista informațiilor relevante se stabilește de autoritatea competentă în actele sale normative.

(7) Depozitarul central poate stabili și menține conexiuni cu un depozitar central dintr-o țară terță, conform condițiilor și procedurile prevăzute de prezentul articol. La stabilirea conexiunilor cu un depozitar central dintr-o țară terță, informațiile furnizate de depozitarul central solicitant trebuie să permită autorității competente să evalueze dacă conexiunile în cauză îndeplinesc cerințele prevăzute de art.54 sau cerințe echivalente acestora.

(8) Autoritatea competentă solicită depozitarului central să întrerupă o conexiune între depozitari centrali, care a fost notificată conform alin.(5), dacă conexiunea nu îndeplinește cerințele prevăzute de art.54 și, prin urmare, ar putea pune în pericol funcționarea stabilă și ordonată a piețelor financiare sau ar putea crea un risc sistemic. Adresarea unei solicitări de întrerupere a conexiunii între depozitari centrali se va efectua conform art.20 alin. (2) și (3).

(9) Serviciile auxiliare suplimentare enumerate în Secțiunea B din anexă nu fac obiectul autorizării, dar se notifică autorității competente de către depozitarul central înainte de furnizarea lor.

Articolul 20. Retragera autorizării

(1) Fără a aduce atingere eventualelor acțiuni sau măsuri de remediere prevăzute la Titlul V, autoritatea competentă retrage autorizarea în oricare dintre următoarele situații, în cazul în care depozitarul central:

- a) nu a folosit autorizarea timp de 12 luni, renunță în mod explicit la autorizare sau nu a prestat niciun serviciu și nu a desfășurat nicio activitate în ultimele șase luni;
- b) a obținut autorizarea prin declarații false sau alte mijloace ilicite;
- c) nu îndeplinește condițiile în care i-a fost acordată autorizarea și nu a luat măsurile de remediere solicitate de autoritatea competentă într-un termen prestabilit;
- d) a încălcat grav și în mod repetat cerințele stabilite de prezenta lege sau de legislația privind piețele instrumentelor financiare.

(2) La identificarea uneia dintre situațiile prevăzute la alin.(1), autoritatea competentă consultă autoritatea relevantă cu privire la necesitatea retragerii autorizării.

(3) Autoritatea relevantă în orice moment este în drept să solicite autorității competente să analizeze dacă depozitarul central respectă în continuare condițiile

în care i-a fost acordată autorizarea.

(4) Autoritatea competentă este în drept să limiteze retragerea autorizării la un anumit serviciu, o anumită activitate sau un anumit instrument financiar.

(5) Depozitarii centrali stabilesc și aplică proceduri adecvate care vor asigura decontarea și transferul rapid și ordonat al activelor clienților și participanților către un alt depozitar central în cazul retragerii autorizării prevăzute la alin.(1). Astfel de proceduri includ transferul conturilor de emisiune sau al evidențelor similare care atestă emisiunile de valori mobiliare și al evidențelor legate de furnizarea serviciilor de bază prevăzute în pct. 1 și 2 din Secțiunea A din anexă.

Articolul 21. Registrul depozitarilor centrali

(1) Denumirea fiecărui depozitar central care funcționează în conformitate cu prezenta lege și căruia i s-a acordat autorizarea sau recunoașterea în conformitate cu art.16, 19 sau 27 este înscrisă de autoritatea competentă într-un registru, care indică serviciile și, după caz, categoriile de instrumente financiare pentru care fost autorizat depozitarul central.

(2) Registrul prevăzut la alin.(1) include sucursalele gestionate de depozitarul central în state membre al Uniunii Europene, conexiunile între depozitari centrali și informațiile privind persoanele prevăzute la art.36.

(3) Autoritatea competentă publică registrul pe site-ul său web oficial și asigură actualizarea acestuia.

Secțiunea 3 Supravegherea depozitarilor centrali

Articolul 22. Examinare și evaluare

(1) Autoritatea competentă examinează acordurile, strategiile, procesele și mecanismele implementate de depozitarul central, inclusiv planurile prevăzute la art.23, pentru a examina corespunderea cu prezenta lege, precum și evaluează riscurile la care depozitarul central este sau ar putea fi expus sau riscurile generate de acesta în privința funcționării armonioase și stabilității piețelor financiare din Republica Moldova.

(2) Autoritatea competentă stabilește frecvența și amploarea examinării și a evaluării prevăzute la alin.(1), luând în considerație dimensiunea, importanța sistemică, profilul de risc, natura, amploarea și complexitatea activităților depozitarului central în cauză.

(3) Examinarea și evaluarea au loc cel puțin o dată la fiecare trei ani.

(4) Autoritatea competentă desfășoară controale având ca obiect depozitarul central.

(5) La etapa de examinare și evaluare conform alin.(1), autoritatea competentă transmite autorității relevante informațiile necesare și o consultă pentru a stabili dacă depozitarul central îndeplinește cerințele prezentei legi sau alte cerințe a legislației în ceea ce privește funcționarea sistemelor de decontare a

valorilor mobiliare gestionate de depozitarul central.

(6) În acest caz autoritatea relevantă poate emite un aviz motivat în domeniile sale de competență în termen de trei luni de la primirea informațiilor de la autoritatea competentă.

(7) În cazul în care autoritatea relevantă nu furnizează un aviz în termenul menționat, se consideră că aceasta a emis un aviz pozitiv.

(8) În cazul în care autoritatea relevantă emite un aviz negativ motivat, iar autoritatea competentă nu este de acord cu acesta, autoritatea competentă furnizează autorității relevante, în termen de o lună de la primirea avizului negativ, o motivare care oferă referințele de rigoare la avizul negativ.

(9) Avizul negativ prevăzut la alin. (8) va conține motivele complete și detaliate pentru care autoritatea relevantă consideră că nu sunt întrunite cerințele prevăzute de prezenta lege sau alte cerințe ale legislației.

(10) Autoritatea competentă informează autoritatea relevantă cu privire la rezultatele examinării și evaluării prevăzute la alin.(1), inclusiv eventualele măsuri de remediere sau sancțiuni.

(11) Autoritatea competentă solicită unui depozitar central care nu îndeplinește cerințele prezentei legi să întreprindă cât mai devreme posibil acțiunile sau măsurile necesare pentru a remedia situația.

(12) Autoritatea competentă elaborează și aprobă reglementări care vor stabili:

a) informațiile pe care depozitarii le furnizează autorității competente în scopul examinării și evaluării prevăzute la alin.(1);

b) informațiile pe care autoritatea competentă le furnizează în conformitate cu alin.(9);

(13) Autoritatea competentă elaborează și aprobă formularele tip, modelele și procedurile pentru furnizarea de către depozitarii centrali a informațiilor prevăzute la alin.(12) lit. a).

Articolul 23. Planuri de redresare și de lichidare ordonată

(1) Depozitarul central identifică scenariile care l-ar putea împiedica să furnizeze operațiunile și serviciile sale critice în condiții de continuitate ale activității și evaluează eficacitatea unei game complete de opțiuni de redresare sau de lichidare ordonată, luând în considerație diferitele riscuri independente și conexe la care este expus depozitarul central.

(2) În baza scenariilor identificate, depozitarul central elaborează și prezintă autorității competente planuri adecvate pentru redresarea sau lichidarea sa ordonată.

(3) Planurile prevăzute la alin.(2) vor lua în considerație dimensiunea, importanța sistemică, natura, amploarea și complexitatea activităților depozitarului central și vor conține cel puțin următoarele elemente:

a) un rezumat al principalelor strategii de redresare și de lichidare ordonată a depozitarului central;

- b) operațiunile și serviciile critice ale depozitarului central;
 - c) proceduri adecvate care asigură atragerea de capitaluri suplimentare, în cazul în care capitalul propriu al depozitarului central se apropie de nivelul prevăzut de art.52 alin.(1) sau scade sub acest nivel;
 - d) proceduri adecvate pentru asigurarea unei lichidări sau restructurări ordonate a operațiunilor și a serviciilor depozitarului central, în cazul în care depozitarul central este în imposibilitatea de a atrage capitaluri noi;
 - e) proceduri adecvate care să asigure decontarea și transferul la timp și ordonate ale activelor clienților și participanților către un alt depozitar central în cazul în care depozitarul central se regăsește în situația în care se află permanent în imposibilitatea de a-și restabili operațiunile și serviciile critice;
 - f) o descriere a măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a principalelor strategii de redresare și de lichidare.
- (4) Depozitarul central trebuie să dețină capacitățile necesare să identifice și să furnizeze entităților implicate informațiile relevante pentru aplicarea planurilor în timp util în cadrul scenariilor de stres.
- (5) Planurile prevăzute la alin.(2) se aprobă de către organul de conducere sau de comitetul responsabil al acestuia.
- (6) Depozitarul central va revizui și actualiza planurile în mod regulat, cel puțin o dată la doi ani. Planurile actualizate se prezintă autorității competente.
- (7) Autoritatea competentă solicită depozitarului central să elaboreze măsuri suplimentare sau măsuri alternative, în cazul în care consideră că planurile depozitarului central sunt insuficiente.
- (8) În cazul în care un depozitar central este bancă și este subiect al Legii nr.232/2016 privind redresarea și rezoluția băncilor (în continuare – Legea nr. 232/2016), vor fi respectate următoarele cerințe:
- a) în cazul în care a fost elaborat un plan de redresare în temeiul Legii nr.232/2016, depozitarul central va transmite autorității competente planul de redresare;
 - b) în cazul în care planul de redresare sau planul de rezoluție aplicate în temeiul Legii nr.232/2016 conține toate elementele enumerate la alin.(3), depozitarul central nu este obligat să elaboreze planurile prevăzute la alin.(1) lit. b).

Secțiunea 4

Prestarea serviciilor de către depozitari centrali din statele membre ale Uniunii Europene

Articolul 24. Libertatea depozitarilor centrali din statele membre ale Uniunii Europene de a presta servicii pe teritoriul Republicii Moldova

(1) Un depozitar central autorizat într-un stat membru al Uniunii Europene poate furniza serviciile prevăzute în anexă pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv prin înființarea unei sucursale cu respectarea următoarelor condiții:

- a) aceste servicii sunt prevăzute de autorizația pe care o deține;

b) au fost încheiate acorduri de cooperare și schimb de informații între autoritatea competentă din statul gazdă și autoritatea competentă din statul membru de origine, în ceea ce privește recunoașterea, reglementarea și supravegherea depozitarilor centrali care vor presta servicii pe teritoriul Republicii Moldova.

(2) Depozitarul central autorizat într-un stat membru al Uniunii Europene sau depozitarul central care a depus cerere de autorizare la autoritatea competentă din statul membru de origine conform art.17 și care intenționează să furnizeze serviciile de bază prevăzute în Secțiunea A pct. 1 și 2 din anexă, în legătură cu instrumente financiare constituite în conformitate cu legislația unui stat membru al Uniunii Europene, prevăzută la art.55 alin.(2) lit.a), este supus procedurii stabilite la alin.(3)-(9). Depozitarul central poate furniza aceste servicii numai după ce a fost autorizat conform art.17 și nu mai devreme de data aplicabilă conform alin.(8).

(3) Depozitar central care intenționează să presteze pentru prima dată serviciile menționate la alin.(2) în legătură cu instrumente financiare constituite în conformitate cu legislația unui stat membru al Uniunii Europene, prevăzută la art.55 alin.(2) lit.a), sau să modifice gama serviciilor prestate, trebuie să comunice autorității competente din statul membru de origine următoarele informații:

- a) statul gazdă;
- b) programul de activitate care va prevedea în special serviciile pe care depozitarul central intenționează să le furnizeze, inclusiv tipul de instrumente financiare constituite în conformitate cu legislația statului gazdă pentru care depozitarul central intenționează să furnizeze serviciile respective;
- c) moneda sau monedele pe care depozitarul central intenționează să le proceseze;
- d) evaluarea măsurilor pe care depozitarul central intenționează să le aplice pentru a permite utilizatorilor săi să se conformeze legislației statului gazdă, prevăzută la art.55 alin.(2) lit.a), în privința acțiunilor.

(4) Depozitarul central dintr-un stat membru al Uniunii Europene, care intenționează să înființeze pentru prima dată o sucursală în statul gazdă sau să modifice gama serviciului de bază stabilit de Secțiunea A pct. 1 din anexă, ori a serviciului de bază stabilit de Secțiunea A pct. 2 din anexă, furnizat printr-o sucursală, este în drept să o facă în modul prevăzut de cadrul legislativ aferent al Republicii Moldova. Adicional, acesta va comunica autorității competente din statul membru de origine următoarele informații:

- a) informațiile stabilite de alin.(3) lit. a)-c);
- b) structura organizatorică a sucursalei și numele persoanelor responsabile de conducerea acesteia;
- c) evaluarea măsurilor pe care depozitarul central intenționează să le aplice pentru a permite utilizatorilor săi să se conformeze legislației statului gazdă, prevăzută la art.55 alin.(2) lit. a), în privința acțiunilor.

(5) Autoritatea competentă din statul membru de origine va comunica fără întârzieri nejustificate autorității competente din statul gazdă, evaluarea prevăzută

la alin.(3) lit. d) sau, după caz, la alin.(4) lit. c). Autoritatea competentă din statul gazdă este în drept să prezinte autorității competente din statul membru de origine, o opinie neobligatorie cu privire la această evaluare.

(6) În termen de două luni de la primirea informațiilor complete prevăzute la alin.(3) lit. a)-c) sau, după caz, alin.(4) lit. a) și b), autoritatea competentă din statul membru de origine va transmite aceste informații autorității competente din statul gazdă, cu excepția cazului în care, având în vedere serviciile care urmează să fie prestate de depozitarul central, are motive să se îndoiască de caracterul adecvat al structurii de administrare sau al situației financiare a depozitarului central care intenționează să furnizeze servicii în statul gazdă ori de caracterul adecvat al măsurilor pe care acesta intenționează să le adopte în conformitate cu alin.(3) lit. d) sau, după caz, de alin.(4) lit. c).

(7) Autoritatea competentă a statului gazdă va informa fără întârziere autoritatea relevantă a statului gazdă cu privire la orice comunicare primită în temeiul alin.(6).

(8) Depozitarul central dintr-un stat membru al Uniunii Europene este în drept să inițieze prestarea serviciilor sau să înființeze o sucursală, astfel cum este prevăzut de alin.(2), cel mai devreme în termen de 15 zile calendaristice de la data transmiterii comunicării menționate la alin.(6), de către autoritatea competentă a statului membru de origine către autoritatea competentă a statului gazdă.

(9) În cazul unei modificări a informațiilor prevăzute în documentele transmise în conformitate cu alin.(3) sau alin.(4), după caz, depozitarul central va notifica în scris autoritatea competentă a statului membru de origine cu cel puțin o lună înainte de implementarea modificării. Autoritatea competentă a statului membru de origine va informa fără întârziere autoritatea competentă a statului gazdă cu privire la această modificare.

(10) Autoritatea competentă poate aproba reglementări care precizează domeniul de aplicare al evaluării pe care depozitarii centrali trebuie să o prezinte conform alin.(3) lit. d) și alin.(4) lit. c), în conformitate cu ghidurile ESMA.

Articolul 25. Cooperarea între autoritățile din statul membru de origine și cele din statul gazdă

(1) În cazul în care un depozitar central autorizat într-un stat membru de origine a înființat o sucursală în statul gazdă, autoritatea competentă a statului gazdă va coopera cu autoritatea competentă a statului membru de origine în exercitarea atribuțiilor pe care le dețin conform acordului de cooperare încheiat în conformitate cu prevederile prezentei legi, în special atunci când efectuează controale în cadrul acelei sucursale.

(2) Autoritatea competentă a statului membru de origine poate efectua, în exercitarea atribuțiilor pe care le deține, controale la sucursala în cauză, după informarea autorității competente a statului gazdă.

(3) Autoritatea competentă a statului membru de origine poate invita reprezentanții autorității competente a statului gazdă și ai ESMA să participe la

inspecțiile la fața locului.

(4) Autoritatea competentă a statului membru de origine sau a statului membru gazdă sunt în drept să solicite depozitarilor centrali care prestează servicii în conformitate cu art. 24 să le informeze periodic cu privire la activitățile pe care le desfășoară în statul gazdă, inclusiv în scopul colectării de date statistice. La cererea autorității competente din statul membru de origine, autoritatea competentă din statul gazdă furnizează autorității competente a statului membru de origine rapoartele periodice în cauză.

(5) Autoritatea competentă a statului gazdă al depozitarului central solicită la necesitate autorității competente a statului membru de origine comunicarea identității emitenților stabiliți în statul gazdă și a participanților care dețin instrumente financiare constituite în temeiul legislației statului gazdă în sistemele de decontare a valorilor mobiliare operate de depozitarul central care furnizează servicii de bază, astfel cum sunt menționate la Secțiunea A pct. 1 și 2 din Anexă, în legătură cu instrumentele financiare constituite în temeiul legislației statului gazdă, precum și orice alte informații relevante referitoare la activitățile unui depozitar central care furnizează servicii de bază în statul gazdă prin intermediul unei sucursale.

(6) În cazul în care autoritatea competentă a statului gazdă are motive clare și demonstrabile să considere că depozitarul central care furnizează servicii pe teritoriul său în conformitate cu art.24 încalcă obligațiile care decurg din prevederile prezentei legi, aceasta informează autoritatea competentă a statului membru de origine și, după caz, colegiul supraveghetorilor prevăzut la art.26 cu privire la aceste constatări.

(7) În cazul în care, după măsurile aplicate de autoritatea competentă a statului membru de origine, depozitarul central continuă să încalce obligațiile care decurg din prevederile prezentei legi, autoritatea competentă a statului gazdă, după informarea autorității competente a statului membru de origine, va lua măsurile adecvate necesare pentru a asigura respectarea prevederilor prezentei legi pe teritoriul statului gazdă. Autoritatea competentă a statului gazdă va informa, după caz, fără întârziere nejustificată colegiul supraveghetorilor prevăzut la art.26 cu privire la aceste măsuri.

Articolul 26. Participarea în colegiul supraveghetorilor

(1) Autoritatea competentă a statului gazdă și autoritatea relevantă a statului gazdă sunt în drept să facă parte din colegiul supraveghetorilor constituit de autoritatea competentă a statului membru de origine, în vederea supravegherii unui depozitar central care prestează servicii în conformitate cu art.24.

(2) În cadrul colegiului supraveghetorilor, autoritatea competentă a statului gazdă și autoritatea relevantă a statului gazdă sunt în drept să coopereze și să efectueze schimb de informații cu autoritatea competentă a statului membru de origine și alți membri ai colegiului supraveghetorilor.

Secțiunea 5

Relații cu țări terțe

Articolul 27. Depozitari centrali din țări terțe

(1) Depozitarii centrali din țări terțe pot presta serviciile prevăzute în anexă pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv prin înființarea unei sucursale.

(2) În pofida celor prevăzute la alin.(1), depozitarul central dintr-o țară terță care intenționează să presteze serviciile de bază stabilite la pct. 1 și 2 din Secțiunea A din anexă, în privința instrumentelor financiare emise în temeiul legislației Republicii Moldova, sau să înființeze o sucursală în Republica Moldova, trebuie să fie supus procedurii prevăzute la alin. (5)-(13).

(3) Depozitarul central dintr-o țară terță este în drept să presteze serviciul de bază menționat la Secțiunea A pct. 3 din anexă în legătură cu instrumentele financiare constituite în temeiul legislației Republicii Moldova sau unui stat membru al Uniunii Europene, prevăzute la art.55 alin.(2), cu condiția că acesta adresează autorității competente din statul gazdă o solicitare în acest sens.

(4) Depozitarul central stabilit și autorizat în Republica Moldova poate institui sau menține conexiuni cu depozitarii centrali din țări terțe în conformitate cu art.54.

(5) Autoritatea competentă recunoaște un depozitar central dintr-o țară terță care a solicitat recunoașterea în vederea prestării serviciilor prevăzute la alin.(2), după consultarea entităților prevăzute la alin.(6), în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) autoritatea competentă a aprobat actele prevăzute la alin.(11);
- b) depozitarul central dintr-o țară terță face efectiv obiectul autorizării, supravegherii și monitorizării sau, dacă sistemul de decontare a valorilor mobiliare este gestionat de o bancă centrală, al monitorizării, prin care se asigură conformitatea deplină cu cerințele prudențiale aplicabile în țara terță respectivă;
- c) au fost încheiate acorduri de cooperare, în conformitate cu alin.(17), între autoritatea competentă și autoritățile responsabile din țara terță respectivă (în continuare – *autorități responsabile din țara terță*);
- d) în cazurile necesare, depozitarul central dintr-o țară terță întreprinde măsurile necesare care vor asigura respectarea de către utilizatorii săi a legislației aplicabile a Republicii Moldova, iar caracterul adecvat al măsurilor respective a fost confirmat de autoritatea competentă;
- e) depozitarul central dintr-o țară terță este stabilit sau autorizat într-un stat care nu este identificat ca stat cu grad înalt de risc, conform actelor autorității competente;
- f) depozitarul central dintr-o țară terță întrunește cerințele prevăzute la alin.(3).

(6) La evaluarea respectării cerințelor prevăzute la alin.(5), autoritatea competentă se consultă cu:

- a) autoritatea relevantă;
- b) autoritățile din țara terță responsabile de autorizarea, supravegherea și

monitorizarea depozitarilor centrali.

(7) Depozitarii centrali din țările terțe, prevăzuți de alin.(2), depun cererea de recunoaștere, și toate informațiile necesare pentru recunoașterea sa, conform actelor normative stabilite de autoritatea competentă, la autoritatea competentă.

(8) În termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii, autoritatea competentă evaluează dacă informațiile sunt complete.

(9) Dacă informațiile prezentate de depozitarul central solicitant nu sunt complete, autoritatea competentă fixează un termen în care depozitarul central solicitant trebuie să furnizeze informațiile suplimentare, perioadă în care curgerea termenului de examinare se suspendă de drept fără aprobarea unei decizii în acest sens.

(10) În situația în care depozitarul central solicitant nu prezintă documentele și/sau informațiile solicitate și/sau nu înlătură neajunsurile în termenul stabilit, autoritatea competentă constată renunțarea tacită la cererea de recunoaștere precum și notifică neîntârziat depozitarul central solicitant despre aceasta, fapt ce duce la încetarea procedurii administrative și la restituirea documentelor și informațiilor anexate la cererea de recunoaștere, fără examinarea acestora.

(11) Autoritatea competentă consultă entitățile prevăzute la alin.(6) în termen de trei luni de la primirea setului complet de documente de la depozitarul central solicitant.

(12) În termen de șase luni de la notificarea caracterului complet al setului de documente, autoritatea competentă evaluează conformitatea acestuia cu legislația aplicabilă a Republicii Moldova și emite o decizie motivată temeinic privind acordarea recunoașterii sau de refuz al acesteia, precum și informează depozitarul central solicitant în acest sens. Decizia de recunoaștere se ia de autoritatea competentă în cazul întrunirii cumulative a condițiilor prevăzute la alin.(5).

(13) Autoritatea competentă este în drept să solicite autorităților responsabile de supravegherea depozitarului central din țara terță, recunoscut conform alin. (5):

a) să prezinte periodic informații privind activitățile desfășurate în statul gazdă de depozitarul central din țara terță, inclusiv în scopul colectării de date statistice;

b) să comunice, într-un termen adecvat, identitatea emitenților și a participanților la sistemele de decontare a valorilor mobiliare gestionate de depozitarul central din țara terță, precum și orice altă informație relevantă referitoare la activitățile desfășurate în statul gazdă de depozitarul central din țara terță.

(14) Autoritatea competentă reexaminează recunoașterea depozitarului central din țara terță și, după consultarea autorităților prevăzute la alin.(6), emite o nouă decizie de recunoaștere, conform cerințelor prevăzute la alin. (5)-(7), în cazul în care depozitarul central din țara terță solicită să-și extindă serviciile acordate în

statul gazdă.

(15) Autoritatea competentă retrage recunoașterea depozitarului central din țara terță:

a) dacă acesta nu mai întrunește cerințele pentru recunoaștere prevăzute la alin.(5); sau

b) la identificarea uneia dintre situațiile prevăzute la art.20 alin.(1).

(16) Autoritatea competentă aprobă, în actele sale normative, criterii pentru a stabili dacă:

a) mecanismele juridice și de supraveghere din țara terță asigură că depozitarii centrali autorizați în țara terță respectă cerințele juridice obligatorii care sunt în fapt echivalente cu cerințele din prezenta lege;

b) depozitarii centrali din țara terță fac obiectul supravegherii, monitorizării și aplicării efective în țara respectivă în mod permanent; și

c) cadru juridic al țării terțe în cauză prevede un sistem echivalent de recunoaștere a depozitarilor centrali autorizați în temeiul legislației din țara terță respectivă.

În procesul de stabilire a criteriilor prevăzute de prezentul alineat, autoritatea competentă analizează la necesitate dacă mecanismele juridice și de supraveghere din țara terță respectă standardele CPSS-IOSCO convenite la nivel internațional, în măsura în care acestea din urmă nu contravin cerințelor stabilite în prezenta lege.

(17) Autoritatea competentă încheie acorduri de cooperare cu autoritățile responsabile din țara terță în care cadrul juridic și cadrul de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente cu prezenta lege, în conformitate cu alin.(11). Acordurile în cauză vor stabili cel puțin:

a) mecanismul utilizat pentru schimbul de informații dintre autoritatea competentă și autoritățile responsabile din țara terță respectivă, inclusiv accesul la informațiile solicitate de autoritatea competentă privind depozitarii centrali autorizați în țara terță, în special accesul la informații prevăzute la alin.(8);

b) mecanismul de notificare imediată a autorității competente în cazul în care autoritatea responsabilă din țara terță constată încălcarea de către depozitarul central pe care îl supraveghează a condițiilor de autorizare sau a actelor legislative aplicabile;

c) procedurile referitoare la coordonarea activităților de supraveghere, inclusiv, după caz, inspecțiile la fața locului.

În cazul în care un acord de cooperare prevede transferul de date cu caracter personal de către autoritatea competentă, vor fi respectate cerințele legislației privind datele cu caracter personal.

(18) În cazul în care un depozitar central dintr-o țară terță a fost recunoscut, în conformitate cu aline. (5)-(9), acesta este în drept să presteze pe teritoriul Republicii Moldova serviciile prevăzute în anexă, inclusiv prin înființarea unei sucursale.

(19) Autoritatea competentă aprobă, acte, care conțin reglementări privind

informațiile pe care depozitarii centrali solicitanți le prezintă autorității competente în vederea recunoașterii conform alin.(7).

(20) Suplimentar cerinței menționate la alin.(14), autoritatea competentă stabilește în actele sale normative, informațiile pe care depozitarii centrali dintr-o țară terță le prezintă autorității competente. Informațiile respective se limitează la ceea ce este strict necesar și includ următoarele informații:

a) numărul de participanți din Republica Moldova pentru care depozitarul central dintr-o țară terță prestează sau intenționează să presteze serviciile prevăzute la alin.(3);

b) numărul și volumul de tranzacții cu instrumente financiare decontate în cursul anului precedent;

c) numărul și volumul de tranzacții decontate de participanții săi în cursul anului precedent.

CAPITOLUL II

Cerințe aplicabile depozitarilor centrali

Secțiunea 1

Cerințe organizatorice

Articolul 28. Dispoziții generale privind cerințele organizatorice

(1) Depozitarul central trebuie să dispună de un sistem robust de guvernanță, care să includă o structură organizatorică clară, cu responsabilități bine definite, transparente și coerente, procese eficiente de identificare, gestionare, monitorizare și raportare a riscurilor la care sunt sau pot fi expuse, precum și politici adecvate de remunerare și mecanisme de control intern, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase.

(2) Depozitarul central trebuie să aprobe politici și proceduri eficiente pentru a asigura respectarea prezentei legi, inclusiv respectarea prevederilor prezentei legi de către managerii și angajații acestuia.

(3) În cazul în care un depozitar central intenționează să presteze servicii auxiliare de tip bancar altor depozitari centrali în temeiul art.60 alin.(3) lit.b), depozitarul central respectiv va dispune de norme și proceduri clare care gestionează potențialele conflicte de interese și atenuează riscul de tratament discriminatoriu față de alți depozitari centrali și față de participanții acestora.

(4) Depozitarul central trebuie să stabilească și să aplice mecanisme organizatorice și administrative scrise eficiente pentru identificarea și gestionarea conflictelor de interese potențiale dintre participanții săi sau clienții acestora și depozitarul central, inclusiv cu:

- a) managerii depozitarului central;
- b) angajații depozitarului central;
- c) membrii organelor de conducere ale depozitarului central;
- d) orice persoane care dețin controlul direct sau indirect asupra depozitarului central;

e) persoana care are legături strânse cu oricare dintre persoanele prevăzute la lit. a)-c);

f) persoana care are legături strânse cu depozitarul central.

(5) Depozitarul central trebuie să instituie proceduri de soluționare adecvate în cazul apariției unui potențial conflict de interese.

(6) Depozitarul central va dezvălui public cerințele de guvernanță și regulile aplicabile activității acestuia.

(7) Depozitarul central trebuie să dispună de proceduri adecvate în baza cărora angajații raportează la nivel intern, prin intermediul unui canal specific instituit de depozitarul în cauză, încălcările potențiale ale prezentei legi.

(8) Depozitarul central va fi supus unor audituri periodice și independente. Rezultatele auditului se transmit organului de conducere și se prezintă autorității competente și, după caz, luând în considerație eventualele conflicte de interese dintre membrii comitetului de utilizatori și depozitarul central în cauză, se prezintă comitetului de utilizatori.

(9) În cazul în care depozitarul central face parte dintr-un grup de întreprinderi care includ alți depozitari centrali sau băncile prevăzute în Titlul IV, acesta va aproba politici și proceduri detaliate care precizează modul în care cerințele prevăzute la prezentul articol se aplică grupului și diferitelor entități ale grupului.

(10) Autoritatea competentă elaborează și aprobă acte normative, sub formă de standarde tehnice de reglementare, care stabilesc, atât la nivelul depozitarului central, cât și la nivelul grupului, în conformitate cu alin.(8):

a) instrumentele de monitorizare a riscurilor prevăzute la alin.(1);

b) atribuțiile personalului-cheie privind riscurile prevăzute la alin.(1);

c) potențialele conflicte de interese prevăzute la alin.(4);

d) metodele de audit prevăzute la alin.(8);

e) circumstanțele în care este oportun, luând în considerație potențialele conflicte de interese dintre membrii comitetului de utilizatori și depozitarul central, ca rezultatele auditului să fie prezentate comitetului de utilizatori conform alin.(7).

(11) Suplimentar celor prevăzute la alin.(9), autoritatea competentă elaborează și aprobă acte normative care vor stabili reglementări privind normele și procedurile prevăzute la alin.(3).

Articolul 29. Conducerea superioară, organul de conducere și acționarii

(1) Conducerea superioară a depozitarului central trebuie să aibă o bună reputație și experiență suficientă pentru a asigura administrarea sănătoasă și prudentă a depozitarului central.

(2) Depozitarul central trebuie să aibă un organ de conducere în care cel puțin o treime, dar nu mai puțin de doi dintre membri, să fie independenți.

(3) Remunerarea membrilor independenți și a celorlalți membri fără funcții executive ai organului de conducere nu trebuie să fie legată de performanța

comercială ale depozitarului central.

(4) Organul de conducere este compus din membri adecvați, cu o reputație suficient de bună, care dețin o combinație adecvată de competențe, experiență și cunoștințe privind entitatea și piața. Membrii non-executivi ai organului de conducere stabilesc un obiectiv privind reprezentarea sexului subreprezentat în cadrul organului de conducere și elaborează o politică privind modalitățile de creștere a numărului persoanelor de sex subreprezentat, în vederea atingerii obiectivului respectiv. Obiectivul, politica și punerea în aplicare a acesteia se dezvăluie public.

(5) Depozitarul central trebuie să stabilească rolul și atribuțiile organului de conducere. Procesele-verbale ale ședințelor organului de conducere se prezintă autorității competente și, la cerere, auditorului.

(6) Autoritatea competentă autorizează depozitarul central doar după recepționarea informațiilor privind identitatea acționarilor sau asociațiilor, direcți sau indirecti, persoane fizice sau juridice, care dețin participații calificate în capitalul depozitarului central și mărimea acestor participații.

(7) Autoritatea competentă refuză autorizarea unui depozitar central în cazul în care consideră că acționarii sau asociații care dețin participații calificate în capitalului depozitarului central nu întrunesc cerințele necesare pentru a asigura administrarea sănătoasă și prudentă a depozitarului central.

(8) În cazul în care există legături strânse între depozitarul central și alte persoane fizice sau juridice, autoritatea competentă acordă autorizarea doar dacă legăturile în cauză nu împiedică exercitarea eficientă a atribuțiilor de supraveghere de către autoritatea competentă.

(9) În cazul în care persoanele prevăzute la alin.(6) exercită o influență care poate prejudicia administrarea sănătoasă și prudentă a depozitarului central, autoritatea competentă ia măsurile necesare pentru a înlătura această situație, care pot include retragerea autorizării depozitarului central.

(10) Autoritatea competentă refuză autorizarea depozitarului central în cazul în care actele normative ale unui alt stat, aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care depozitarul central are legături strânse, sau dificultățile legate de aplicarea actelor în cauză împiedică autoritatea competentă să își exercite în mod eficient atribuțiile de supraveghere.

(11) Depozitarul central este obligat:

a) să prezinte autorității competente informații privind acționarii depozitarului central care dețin participații calificate în capital, în special, identitatea și valoarea intereselor oricărei persoane care deține o participație calificată în depozitarul central;

b) să dezvăluie public:

1) informațiile prezentate autorității competente conform lit.a);
2) informațiile privind transferul drepturilor de proprietate care duce la modificarea controlului asupra depozitarului central.

Articolul 30. Informații prezentate autorităților competente

(1) Depozitarul central notifică autoritatea competentă privind orice modificări în conducerea superioară și organul de conducere, precum și prezintă autorității competente informațiile necesare care permit de a evalua corespunderea cu art.29 alin. (1)-(5).

(2) În cazul în care activitățile întreprinse de membrul organului de conducere prejudiciază sau pot prejudicia administrarea sănătoasă și prudentă a depozitarului central, autoritatea competentă ia măsurile necesare, care pot include retragerea membrului respectiv din organul de conducere.

(3) Achiziția participațiilor calificate se notifică în prealabil autorității competente în cazul când:

a) orice persoană fizică sau juridică, acționând individual sau concertat (în continuare – *achizitorul potențial*), care a decis fie să achiziționeze, direct sau indirect, o participație calificată într-un depozitar central, fie să majoreze, direct sau indirect, o participație calificată într-un depozitar central, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut ar fi egală sau mai mare de 10%, 20%, 30 % sau 50% sau ar transforma depozitarul central în filiala sa (în continuare – *achiziția propusă*), cu indicarea mărimii participației respective și informațiile relevante conform art.31 alin.(6);

b) orice persoană fizică sau juridică care a decis să înstrăineze, direct sau indirect, o participație calificată într-un depozitar central (în continuare – *vânzătorul potențial*) notifică în prealabil în scris autoritatea competentă despre acest fapt, indicând mărimea participației respective;

c) vânzătorul potențial decide de a-și reduce participația calificată, dacă proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut va scădea sub 10%, 20%, 30% sau 50% sau, dacă în urma reducerii participării, depozitarul central va înceta să fie filiala vânzătorului potențial.

(4) Autoritatea competentă prezintă achizitorului potențial sau vânzătorului potențial, în mod prompt, dar nu mai târziu de două zile lucrătoare de la primirea notificării prevăzute la alin.(3) și informațiilor prevăzute la alin.(5), o confirmare scrisă de recepționare a acestora. În momentul prezentării confirmării de recepționare, autoritatea competentă comunică achizitorului potențial sau vânzătorului potențial data la care expiră perioada de evaluare.

(5) Autoritatea competentă va efectua evaluarea menționată la art.31 alin.(1) (în continuare – *evaluarea*), în termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data prezentării confirmării scrise de recepționare a notificării și a informațiilor care trebuie anexate la notificare conform listei prevăzute la art.31 alin.(6) (în continuare – *perioada de evaluare*).

(6) Autoritatea competentă este în drept să solicite informații suplimentare necesare pentru efectuarea evaluării, cu respectarea următoarelor cerințe:

a) informațiile suplimentare se solicită nu mai târziu de a cincizecea zi lucrătoare a perioadei de evaluare;

b) solicitarea de prezentare a informațiilor suplimentare se face în scris, cu indicarea informațiilor suplimentare care urmează a fi prezentate de achizitorul potențial sau vânzătorul potențial.

(7) Perioada de evaluare se suspendă de drept, fără aprobarea unei decizii în acest sens, de la data solicitării de către autoritatea competentă a informațiilor suplimentare și până la data primirii răspunsului achizitorului potențial la această solicitare.

(8) Durata suspendării perioadei de evaluare nu va depăși 20 de zile lucrătoare, cu excepția prevăzută de alin.(10).

(9) Orice solicitare suplimentară, în vederea completării sau clarificării informațiilor, nu duce la suspendarea perioadei de evaluare.

(10) Autoritatea competentă poate prelungi suspendarea menționată la alin.(8) până la cel mult 30 de zile lucrătoare, în cazul în care achizitorul potențial este situat sau este reglementat în afara Republicii Moldova ori este o persoană fizică sau juridică care nu este supusă supravegherii în temeiul prezentei legi, legislației privind CPC-urile, legislației privind piața de capital, legislației privind piețele instrumentelor financiare, Legii nr.202/2017, legislației privind organismele de plasament colectiv, Legii nr.92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare.

(11) Dacă, ca urmare a evaluării, autoritatea competentă decide să refuze efectuarea achiziției propuse, aceasta informează în scris achizitorul potențial în termen de două zile lucrătoare de la luarea deciziei, dar fără a depăși perioada de evaluare, indicând motivele care au stat la baza deciziei. La cererea achizitorului potențial, autoritatea competentă va dezvălui public o motivare a deciziei.

(12) Dacă autoritatea competentă nu refuză efectuarea achiziției în perioada de evaluare, achiziția se consideră aprobată.

(13) Autoritatea competentă poate stabili un termen maxim pentru finalizarea achiziției propuse și îl poate prelungi, dacă este necesar.

Articolul 31. Evaluare

(1) La examinarea notificării prevăzute la art.30 alin.(3) și a informațiilor prevăzute la art.30 alin.(5), pentru a asigura administrarea sănătoasă și prudentă a depozitarului central vizat de achiziția propusă și ținând seama de influența probabilă a achizitorului potențial asupra depozitarului central, autoritatea competentă evaluează caracterul adecvat al achizitorului potențial, precum și soliditatea financiară a achiziției propuse, pe baza următoarelor elemente cumulative:

- a) reputația și soliditatea financiară a achizitorului potențial;
- b) reputația, cunoștințele, aptitudinile și experiența oricărei persoane care va conduce activitatea depozitarului central în urma achiziției propuse;
- c) capacitatea sau incapacitatea depozitarului central de a respecta în permanență prezenta lege;

d) existența unor motive rezonabile de a suspecta că, în legătură cu achiziția propusă, este în curs sau a avut loc o faptă sau o tentativă de spălare a banilor sau de finanțare a unor acte de terorism, conform noțiunilor prevăzute la art.3 din Legea nr.308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor

și finanțării terorismului (în continuare – Legea nr. 308/2017), sau că achiziția propusă ar putea face să crească un astfel de risc.

(2) La evaluarea solidității financiare a achizitorului potențial, autoritatea competentă acordă o atenție specială tipului de activități desfășurate și preconizate în cadrul depozitarului central vizat de achiziția propusă.

(3) La evaluarea capacității depozitarului central de a respecta prezenta lege, autoritatea competentă verifică în special dacă grupul din care depozitarul central va face parte are o structură care permite exercitarea unei supravegheri eficace, schimbul eficient de informații între autoritatea competentă și autoritățile responsabile din alte state.

(4) Autoritatea competentă refuză achiziția propusă doar dacă există motive rezonabile în acest sens pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1)-(3) sau dacă informațiile furnizate de achizitorul potențial sunt incomplete.

(5) Autoritatea competentă nu impune condiții prealabile în ceea ce privește nivelul participăției care urmează să fie achiziționată și nu examinează achiziția propusă din punctul de vedere al nevoilor economice ale pieței.

(6) Autoritatea competentă aprobă lista informațiilor care urmează a fi prezentate în scopul evaluării, la depunerea notificării conform cerințelor din art.30 alin.(3), respectând următoarele cerințe:

a) informațiile solicitate sunt proporționale și adaptate la natura achizitorului potențial și a achiziției propuse;

b) sunt solicitate doar informații care prezintă relevanță pentru o evaluare prudentială;

c) lista informațiilor se publică pe site-ul web oficial al autorității competente;

(7) Fără a aduce atingere prevederilor din art.30 alin. (3)-(6), în cazul în care autorității competente i-au fost notificate pentru același depozitar central două sau mai multe achiziții sau majorări propuse de participații calificate, autoritatea competentă tratează achizitorii potențiali în mod nediscriminatoriu.

(8) Autoritatea competentă aprobă criterii privind evaluarea caracterului adecvat al persoanelor care conduc activitatea depozitarului central, precum și cu privire la normele procedurale și criteriile de evaluare pentru evaluarea prudentială a achizițiilor directe sau indirecte și a majorărilor de participații în depozitarul central, în conformitate cu ghidurile ESMA.

Articolul 32. Derogare pentru depozitarii centrali care prestează servicii auxiliare de tip bancar

Articolul 30 și art.31 nu se aplică depozitarului central care a fost autorizat în temeiul art.60 alin.(6) și care cade sub incidența Legii nr.202/2017.

Articolul 33. Comitetul de utilizatori

(1) Depozitarii centrali înființează un comitet de utilizatori pentru fiecare sistem de decontare a valorilor mobiliare pe care îl gestionează, care este compus din reprezentanți ai emitenților și ai participanților la respectivele sisteme de

decontare a valorilor mobiliare, și ale cărui recomandări nu vor fi supuse unei influențe directe din partea conducerii depozitarului central.

(2) Depozitarul central stabilește, într-un mod nediscriminatoriu, mandatul fiecărui comitet de utilizatori înființat, un sistem de guvernare al acestuia care îi va asigura independența, procedurile operaționale, criteriile de admitere și mecanismul de alegere a membrilor comitetului de utilizatori.

(3) Depozitarul central stabilește un sistem de guvernare care va asigura că comitetul de utilizatori raportează direct organului de conducere și se reunește în ședințe periodice. Depozitarul central dezvăluie public sistemul de guvernare aplicat comitetului de utilizatori.

(4) Comitetul de utilizatori prezintă recomandări organului de conducere cu privire la principalele aspecte care îi afectează pe membrii acestuia, inclusiv:

a) criteriile privind acceptarea emitenților și participanților în sistemul de decontare a valorilor mobiliare;

b) nivelul serviciilor oferite de depozitarul central, care include alegerea mecanismelor de compensare și decontare, structura operațională a depozitarului central, gama de produse decontate sau înregistrate, utilizarea tehnologiilor pentru operațiunile depozitarului central și procedurile relevante.

(5) Comitetul de utilizatori poate prezenta organului de conducere a depozitarului central un aviz consultativ care va cuprinde argumente detaliate cu privire la structura prețurilor și comisioanelor depozitarului central.

(6) Fără a aduce atingere dreptului autorităților competente de a fi corect informate, membrii comitetelor de utilizatori sunt supuși obligației de confidențialitate.

(7) Membrul comitetului de utilizatori nu are dreptul de vot în privința unei chestiuni, dacă președintele comitetului de utilizatori constată că membrul în cauză se află într-o situație de conflict de interese efectiv sau potențial în raport cu chestiunea respectivă.

(8) Depozitarul central trebuie să informeze prompt autoritatea competentă și comitetul de utilizatori dacă nu acceptă recomandările făcute de comitetul de utilizatori.

(9) Comitetul de utilizatori informează autoritatea competentă pe orice aspecte, dacă consideră că recomandările comitetului de utilizatori nu au fost acceptate de către depozitarul central.

Articolul 34. Păstrarea datelor

(1) Depozitarul central păstrează pentru o perioadă de cel puțin zece ani datele referitoare la serviciile prestate și la activitățile desfășurate, inclusiv cu privire la serviciile auxiliare menționate în secțiunile B și C din anexă, pentru a permite autorității competente să monitorizeze respectarea cerințelor prezentei legi.

(2) Depozitarul central solicită emitenților, a căror valori mobiliare urmează a fi plasate sau admise spre tranzacționare în afara Republicii Moldova, să obțină și să le transmită un identificator al entității juridice (LEI) valabil.

(3) La cerere, datele prevăzute la alin.(1) sunt prezentate de către depozitarii centrali autorității competente și autorității relevante, precum și a oricărei alte autorități publice care, în temeiul legii, are competența de a solicita acces la astfel de date, în scopul îndeplinirii atribuțiilor sale.

(4) Autoritatea competentă aprobă reglementări privind datele care trebuie păstrate de depozitarii centrali conform alin.(1), precum și formatul acestora, în scopul monitorizării respectării de către aceștia a dispozițiilor prezentei legi.

Articolul 35. Externalizare

(1) La externalizarea serviciilor și activităților către o parte terță, depozitarul central rămâne pe deplin responsabil de îndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul prezentei legi. În cazul externalizării, depozitarul central este responsabil de respectarea următoarelor condiții:

a) externalizarea nu atrage după sine delegarea responsabilităților care îi revin depozitarului central;

b) relația depozitarului central cu participanții sau emitenții săi și obligațiile față de aceștia rămân neschimbate;

c) condițiile care au permis autorizarea depozitarului central nu se modifică în mod efectiv;

d) externalizarea nu împiedică exercitarea funcțiilor de supraveghere și control, inclusiv accesul la fața locului în scopul obținerii oricăror informații relevante necesare pentru îndeplinirea acestor funcții;

e) externalizarea nu are ca efect privarea depozitarului central de sistemele și mijloacele de monitorizare necesare pentru gestionarea riscurilor cu care se confruntă;

f) depozitarul central păstrează cunoștințele de specialitate și resursele necesare pentru a evalua calitatea serviciilor prestate, adecvarea capitalului și a structurii organizatorice a prestatorului de servicii, pentru a supraveghea cu eficacitate serviciile externalizate și pentru a gestiona riscurile aferente externalizării în permanență;

g) depozitarul central are acces direct la informațiile relevante ale serviciilor externalizate;

h) prestatorul de servicii cooperează cu autoritatea competentă și autoritatea relevantă în privința activităților externalizate;

i) depozitarul central se asigură că prestatorul de servicii respectă cerințele stabilite de legislația relevantă privind protecția datelor cu caracter personal care s-ar aplica în cazul în care prestatorii de servicii ar fi stabiliți în Republica Moldova și depozitarul central va asigura ca cerințele respective să fie prevăzute într-un contract încheiat între părți și că aceste cerințe sunt respectate.

(2) Depozitarul central prevede într-un acord scris drepturile și obligațiile sale și pe cele ale prestatorului de servicii. Acordul de externalizare va permite depozitarului central să dispună încetarea acordului.

(3) Depozitarul central și prestatorii de servicii pun la dispoziția autorității competente și autorității relevante, la cererea acestora, toate informațiile de care

acestea au nevoie pentru a evalua conformitatea activităților externalizate cu cerințele prezentei legi.

(4) Externalizarea unui serviciu de bază este supusă autorizării de către autoritatea competentă conform cerințelor prevăzute la art.19.

(5) Prevederile alin. (1)-(4) nu se aplică în cazul în care depozitarul central externalizează o parte dintre serviciile sau activitățile sale unei entități publice, iar externalizarea respectivă este guvernată de un cadru juridic, de reglementare și operațional specific care a fost convenit și formalizat de entitatea publică și depozitarul central relevant și agreat de autoritatea competentă în baza cerințelor stabilite în prezenta lege.

Articolul 36. Servicii prestate de alte persoane decât depozitari centrali

(1) Fără a aduce atingere prevederilor din art.35 și dacă acest fapt este prevăzut de legislația privind piața de capital, o altă persoană decât depozitarul central poate să fie responsabilă de înscrierea înregistrărilor în conturile de valori mobiliare administrate de depozitarul central.

(2) În cazul în care o altă persoană decât depozitarul central poate să presteze anumite servicii de bază prevăzute în Secțiunea A din anexă, conform alin.(1), se va aplica legislația privind piața de capital. Cerințele în cauză vor include prevederile prezentei legi care se aplică depozitarului central și, după caz, altei părți implicate.

(3) Serviciile de bază stabilite în Secțiunea A din anexă nu pot fi prestate de alte persoane decât depozitarii centrali.

Secțiunea 2 Reguli de conduită

Articolul 37. Dispoziții generale

(1) Depozitarii centrali trebuie să stabilească scopuri și obiective clar definite și realizabile, inclusiv privind nivelurile minime ale serviciului, așteptările legate de gestionarea riscurilor și prioritățile de afaceri.

(2) Depozitarii centrali trebuie să dispună de reguli transparente pentru soluționarea reclamațiilor.

Articolul 38. Cerințe pentru participare

(1) Pentru fiecare sistem de decontare a valorilor mobiliare pe care îl gestionează, depozitarul central trebuie să dispună de criterii privind calitatea de participant, care vor corespunde următoarelor cerințe:

a) criteriile trebuie să asigure acces echitabil și deschis pentru toate persoanele juridice care intenționează să devină participanți;

b) criteriile sunt disponibile public, transparente, obiective și nediscriminatorii, astfel încât să asigure un acces echitabil și deschis la depozitarul central, ținând seama în mod adecvat de riscurile pentru stabilitatea financiară și de buna funcționare a piețelor;

c) criteriile care restricționează accesul sunt permise numai în măsura în care au ca obiectiv de a controla în mod justificat riscul specificat la care este expus depozitarul central.

(2) Depozitarul central examinează cererile de obținere a calității de participant fără întârziere, oferind un răspuns în termen de maximum o lună. Depozitarul central dezvăluie public procedurile aplicate la examinarea cererilor de obținere a calității de participant.

(3) Depozitarul central refuză acordarea calității de participant persoanei care îndeplinește criteriile stabilite de depozitarul central conform alin.(1) doar dacă argumentează decizia de refuz în formă scrisă, pe baza unei evaluări cuprinzătoare a riscurilor.

(4) Solicitantul are dreptul să depună o petiție, conform Codului administrativ, la autoritatea competentă, în cazul în care depozitarul central a refuzat acordarea calității de participant. În cadrul examinării petiției vor fi respectate următoarele cerințe:

a) autoritatea competentă examinează petiția în mod corespunzător, evaluând motivele refuzului, și prezintă solicitantului un răspuns motivat;

b) în procesul de evaluare a petiției, autoritatea competentă consultă autoritatea competentă din locul de stabilire al solicitantului – în cazul participanților din alte state.

(5) În cazul în care consideră că refuzul depozitarului central este nejustificat, autoritatea competentă emite decizia prin care obligă depozitarul central să acorde solicitantului calitatea de participant.

(6) Depozitarul central trebuie să dispună de proceduri obiective și transparente pentru suspendarea și retragerea ordonată a participanților care nu îndeplinesc criteriile privind calitatea de participant prevăzute la alin.(1).

(7) Autoritatea competentă aprobă reglementări privind:

a) riscurile care trebuie luate în considerație de către depozitarii centrali la evaluarea cuprinzătoare a riscurilor conform alin.(3);

b) riscurile luate în considerație de către autoritatea competentă la evaluarea motivelor de refuz în conformitate cu alin.(4), precum și procedura aplicată conform alin.(4);

c) formulare standard și modele pentru procedura aplicată conform alin.(4).

Articolul 39. Transparență

(1) Pentru fiecare sistem de decontare a valorilor mobiliare pe care îl gestionează, precum și pentru fiecare dintre celelalte servicii de bază pe care le prestează, depozitarul central trebuie să dezvăluie public prețurile și comisioanele aferente serviciilor de bază enumerate în Secțiunea A din anexă pe care le prestează, cu respectarea următoarelor cerințe:

a) depozitarul central va indica separat prețurile și comisioanele pentru fiecare serviciu și funcție, inclusiv reducerile și rabaturile, precum și condițiile în care se acordă acestea;

b) depozitarul central va permite clienților să acceseze în mod separat serviciile specifice prestate de depozitar.

(2) Depozitarul central trebuie să publice listele de prețuri, astfel încât să faciliteze compararea ofertelor și să permită clienților să anticipeze prețul pe care acesta trebuie să îl plătească dacă beneficiază de servicii.

(3) Depozitarul central este obligat să respecte propria politică publicată de stabilire a prețurilor pentru serviciile de bază.

(4) Depozitarul central trebuie să furnizeze clienților săi informații care le va permite acestora să verifice dacă facturile corespund prețurilor și comisioanelor publicate.

(5) Depozitarul central trebuie să prezinte tuturor clienților informații care le vor permite acestora să evalueze riscurile asociate serviciilor prestate de depozitar.

(6) Depozitarul central trebuie să țină o evidență separată a costurilor și veniturilor pentru serviciile de bază prestate și să comunice informațiile respective autorității competente.

(7) Depozitarul central trebuie să țină o evidență cumulativă a costurilor și veniturilor pentru serviciile auxiliare prestate și să comunice informațiile respective autorității competente.

(8) Depozitarul central trebuie să țină o evidență analitică a activităților sale, care va include cel puțin separarea costurilor și veniturilor pentru fiecare dintre serviciile de bază de costurile și veniturile pentru serviciile auxiliare.

Articolul 40. Proceduri de comunicare cu participanții și alte infrastructuri ale piețelor

Depozitarii centrali utilizează în procedurile lor de comunicare cu participanții la sistemele de decontare a valorilor mobiliare pe care le gestionează, precum și cu infrastructurile de piață cu care interacționează, proceduri și standarde de comunicare internaționale deschise pentru transmiterea de mesaje și pentru datele de referință, pentru a facilita înregistrarea, plata și decontarea eficientă.

Secțiunea 3

Cerințe aplicabile serviciilor de depozitar central

Articolul 41. Dispoziții generale

Pentru fiecare sistem de decontare a valorilor mobiliare pe care îl gestionează, depozitarul central dispune de norme și proceduri adecvate, inclusiv de metode contabile și mecanisme robuste de control, pentru a asigura integritatea emisiunilor de valori mobiliare, a reduce la minimum riscurile de custodie și decontare a valorilor mobiliare, precum și a gestiona eficient astfel de riscuri.

Articolul 42. Integritatea emisiunii

(1) Depozitarul central trebuie să aprobe măsuri de reconciliere adecvate

pentru a verifica dacă numărul de valori mobiliare care formează o emisiune sau o parte a unei emisiuni de valori mobiliare în cadrul depozitarului central este egal cu suma valorilor mobiliare înregistrate în conturile de valori mobiliare ale participanților la sistemul de decontare a valorilor mobiliare, gestionat de depozitarul central, precum și, dacă este cazul, în conturile deținătorilor administrate de depozitarul central. Măsurile de reconciliere se aplică cel puțin zilnic.

(2) După caz, dacă în procesul de reconciliere pentru o anumită emisiune de valori mobiliare sunt implicate și alte entități, cum ar fi emitentul, societățile de registru, agenții de emisiune, agenții de transfer, depozitarii comuni, alți depozitari centrali sau alte entități, depozitarul central și entitățile respective aprobă în comun măsuri adecvate de cooperare și schimb de informații, astfel încât integritatea emisiunii să fie menținută.

(3) Într-un sistem de decontare a valorilor mobiliare gestionat de un depozitar central, nu sunt permise operațiunile de tip „descoperitul de cont” (overdraft) pentru valori mobiliare, soldurile debitoare sau crearea de valori mobiliare.

(4) Autoritatea competentă aprobă reglementări privind măsurile de reconciliere pe care trebuie să le aprobe depozitarul central în temeiul alin. (1)-(3).

Articolul 43. Protecția valorilor mobiliare ale participanților și ale clienților acestora

(1) Pentru fiecare sistem de decontare a valorilor mobiliare pe care îl operează, depozitarul central trebuie să țină o evidență și conturi care să îi permită, în orice moment și fără întârziere, să separe, în conturile deschise la depozitarul central, valorile mobiliare ale unui participant de cele ale oricărui alt participant și, dacă este cazul, de propriile active ale depozitarului central.

(2) Depozitarul central trebuie să țină o evidență și conturi care să permită oricărui participant să separe valorile mobiliare proprii de valorile mobiliare ale clienților săi.

(3) Depozitarul central trebuie să țină o evidență și conturi care să permită oricărui participant să dețină, într-un singur cont de valorile mobiliare, valorile mobiliare care aparțin diferiților clienți ai aceluși participant („segregare omnibus a clienților”).

(4) Depozitarul central trebuie să țină o evidență și conturi care să permită unui participant să separe instrumentele financiare ale oricărui client al său, dacă și în măsura în care acest fapt este solicitat de participant („segregare individuală a clienților”).

(5) Un participant trebuie să ofere clienților săi cel puțin alegerea între segregarea omnibus a clienților și segregarea individuală a clienților și să îi informeze cu privire la costurile și riscurile asociate fiecărei opțiuni, dacă autoritatea competentă nu stabilește altfel în actele sale normative.

(6) Depozitarul central și participanții trebuie să dezvăluie public nivelurile de protecție și costurile pentru diferite modele de segregare a clienților pe care le oferă și să presteze aceste servicii în condiții comerciale rezonabile. Informațiile privind modelele diferite de segregare a clienților trebuie să includă o descriere a principalelor aspecte juridice ale acestor modele de segregare, inclusiv informații despre legislația aplicabilă în domeniul insolvenței.

(7) Depozitarul central nu poate folosi nici într-un mod valorile mobiliare care nu-i aparțin. Totodată, depozitarul central poate folosi valorile mobiliare ale unui participant în cazul în care a obținut consimțământul expres prealabil al participantului respectiv. Depozitarul central va cere participantului său să obțină orice acord prealabil necesar de la clienții participantului.

Articolul 44. Caracterul definitiv al decontării

(1) Depozitarul central trebuie să asigure că sistemul de decontare a valorilor mobiliare pe care îl operează oferă o protecție adecvată participanților. Autoritatea competentă desemnează și notifică sistemele de decontare a valorilor mobiliare operate de depozitarul central, în conformitate cu Legea nr.183/2016.

(2) Depozitarul central trebuie să asigure că sistemul de decontare a valorilor mobiliare pe care îl gestionează stabilește momentul introducerii și irevocabilității ordinelor de transfer în acest sistem de decontare, în conformitate cu art. 6 și 8 din Legea nr.183/2016.

(3) Depozitarul central trebuie să dezvăluie regulile care guvernează caracterul definitiv al transferurilor de valori mobiliare și mijloace bănești în sistemul de decontare a valorilor mobiliare.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică fără a aduce atingere prevederilor aplicabile conexiunilor între depozitari centrali și fără a aduce atingere cerințelor din art.54 alin.(9).

(5) Depozitarul central trebuie să ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că, în conformitate cu prevederile alin.(3), finalitatea transferului de valori mobiliare și mijloace bănești prevăzută de alin.(3) este realizată sau în timp real, sau pe parcursul zilei, dar nu mai târziu de sfârșitul zilei lucrătoare în care are loc decontarea efectivă.

(6) În cazul în care depozitarul central oferă serviciile prevăzute la art.45 alin.(2), acesta se asigură că mijloace bănești rezultate din decontarea valorilor mobiliare sunt disponibile pentru utilizate de către beneficiari nu mai târziu de data preconizată a decontării, până la sfârșitul programului de lucru.

(7) Tranzacțiile cu valori mobiliare contra mijloace bănești între participanți direcți la sistemul de decontare a valorilor mobiliare operat de depozitarul central și decontate în acest sistem de decontare se decontează DVP.

Articolul 45. Decontarea mijloacelor bănești

(1) În cazul tranzacțiilor decontate în lei moldovenești, depozitarul central va deconta plățile de mijloace bănești din sistemul său de decontare a valorilor

mobiliare prin conturi deschise la Banca Națională a Moldovei, dacă acest fapt este practic și disponibil.

(2) În cazul în care decontarea în conturile deschise la Banca Națională a Moldovei, conform alin.(1), nu este practică și disponibilă, depozitarul central poate deconta plățile sub formă de mijloace bănești pentru sistemele sale de decontare a valorilor mobiliare ori pentru o parte din acestea prin conturi deschise la o bancă, prin intermediul unui depozitar central autorizat să presteze serviciile prevăzute în Secțiunea C din anexă, indiferent dacă face parte sau nu din același grup de întreprinderi controlate în ultimă instanță de aceeași întreprindere-mamă, ori prin conturile sale proprii. Dacă depozitarul central decontează plățile sub formă de mijloace bănești prin conturi deschise la o bancă, prin conturile sale proprii sau prin conturile altui depozitar central, acesta este obligat să respecte dispozițiile Titlului IV.

(3) Depozitarul central trebuie să asigure că orice informație oferită participanților și altor persoane în legătură cu riscurile și costurile pentru efectuarea decontărilor prin conturile băncilor sau prin conturile proprii ale depozitarului este clară și corectă și nu este eronată.

(4) Depozitarul central trebuie să pună la dispoziția clienților sau potențialilor clienți informații suficiente, pentru a le permite acestora să identifice și să evalueze riscurile și costurile asociate decontărilor prin conturile băncilor sau prin conturile proprii ale depozitarului și trebuie să ofere aceste informații la cerere.

Articolul 46. Reguli și proceduri în cazul neîndeplinirii obligațiilor pecuniare de un participant

(1) Pentru fiecare sistem de decontare a valorilor mobiliare pe care îl gestionează, depozitarul central trebuie să dispună de reguli și proceduri eficiente și clar definite pentru a gestiona cazurile de neîndeplinire a obligațiilor pecuniare de către unul sau mai mulți dintre participanții săi, asigurându-se că pot lua măsuri în timp util pentru a limita pierderile și presiunile asupra lichidității și a continua să își îndeplinească obligațiile.

(2) Depozitarul central trebuie să dezvăluie public regulile și procedurile relevante pentru situațiile de neîndeplinire a obligațiilor pecuniare.

(3) Depozitarul central trebuie să efectueze de comun cu participanții și alte entități relevante testări și evaluări periodice ale procedurilor aplicate de depozitarul central pentru situațiile de neîndeplinire a obligațiilor pecuniare, pentru a se asigura că acestea sunt practice și eficiente.

(4) Autoritatea competentă este în drept să aprobe reglementări privind procedurile în caz de neîndeplinire a obligațiilor pecuniare, pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol de către depozitarul central, în conformitate cu ghidurile ESMA.

Secțiunea 4

Cerințe prudentiale

Articolul 47. Cerințe generale

Depozitarul central trebuie să aprobe un cadru eficient de gestionare a riscurilor, care va permite să administreze în mod cuprinzător riscurile juridice, comerciale, operaționale și alte riscuri directe sau indirecte, inclusiv măsuri pentru evitarea fraudelor și omisiunilor săvârșite din neglijență.

Articolul 48. Riscuri juridice

(1) În vederea autorizării și supravegherii depozitarului central, precum și pentru informarea clienților săi, depozitarul central trebuie să dispună de reguli, proceduri și contracte clare și ușor de înțeles privind sistemele de decontare a valorilor mobiliare pe care le operează și pentru serviciile pe care le prestează.

(2) Depozitarul central trebuie să elaboreze regulile, procedurile și contractele sale astfel încât acestea să fie aplicabile în toate jurisdicțiile relevante, inclusiv în caz de neîndeplinire a obligațiilor pecuniare de un participant.

(3) Depozitarul central autorizat în Republica Moldova, dar care își desfășoară activitatea în alte jurisdicții trebuie să ia toate măsurile rezonabile pentru a identifica și reduce riscurile care decurg din eventualele conflicte legislative între jurisdicții.

Articolul 49. Riscul comercial general

Depozitarul central trebuie să dispună de sisteme de gestionare și control eficiente, precum și de instrumente informatice adecvate pentru a identifica, monitoriza și gestiona riscurile comerciale generale, inclusiv pierderile rezultate din executarea neeficientă a strategiei de activitate, fluxul de mijloace bănești și cheltuielile operaționale.

Articolul 50. Riscuri operaționale

(1) Depozitarul central trebuie să identifice sursele de riscuri operaționale, interne și externe, și să reducă la minimum impactul acestora, având în vedere cerințele prevăzute la alin.(2).

(2) Depozitarul central trebuie să implementeze instrumente, procese și politici adecvate în domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor (denumite în continuare – *TIC*), instituite și gestionate în conformitate cu legislația privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar, precum și prin orice alte instrumente, mecanisme de control și proceduri relevante pentru riscurile operaționale, inclusiv pentru toate sistemele de decontare a valorilor mobiliare pe care le exploatează.

(3) Pentru serviciile pe care le prestează, precum și pentru fiecare sistem de decontare a valorilor mobiliare pe care îl operează, depozitarul central trebuie să stabilească, să implementeze și să mențină o politică adecvată de continuitate a activității și un plan adecvat de recuperare în caz de dezastru, inclusiv politici de continuitate a activității în domeniul TIC și planuri de răspuns și de recuperare în domeniul TIC, instituite în conformitate cu legislația privind reziliența

operațională digitală a sectorului financiar, cu scopul de a asigura continuitatea serviciilor lor, reluarea rapidă a operațiunilor și îndeplinirea obligațiilor depozitarului central în cazul unor evenimente care prezintă risc semnificativ de perturbare a operațiunilor.

(4) Planul de recuperare prevăzut la alin.(3) trebuie să prevadă reluarea tuturor tranzacțiilor și pozițiilor participanților în momentul perturbării, pentru a permite participanților la un depozitar central să continue să funcționeze în condiții de siguranță și să efectueze decontarea la data stabilită, inclusiv prin garantarea faptului că sistemele TIC esențiale pot relua operațiunile în derulare la momentul perturbării, conform cerințelor stabilite de legislația privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar.

(5) Depozitarul central trebuie să planifice și să desfășoare un program de testare a cerințelor prevăzute la alin. (1)-(4).

(6) Depozitarul central trebuie să identifice, să monitorizeze și să gestioneze riscurile cauzate asupra activității sale de către participanții principali la sistemele de decontare a valorilor mobiliare pe care le operează, precum și furnizorii de servicii și utilități, alți depozitari centrali sau alte infrastructuri de piață le pot genera asupra funcționării sale. În privința riscurilor menționate, depozitarul central este obligat:

- a) să prezinte autorității competente și autorității relevante, la cererea acestora, informații cu privire la orice astfel de riscuri identificate;
- b) să informeze autoritatea competentă și autoritatea relevantă, fără întârziere, cu privire la orice incidente operaționale, cu excepția celor legate de riscurile TIC, care rezultă din astfel de riscuri.

(7) Autoritatea competentă aprobă acte normative privind riscurile operaționale prevăzute la alin. (1) și (6), altele decât riscurile TIC, precum și metodele de testare, gestionare și reducere a acestor riscuri, inclusiv politicile de continuitate a activității și planurile de recuperare în caz de dezastru conform celor prevăzute la alin. (3) și (4), precum și metodele de evaluare a acestora.

Articolul 51. Politica de investiții

(1) Depozitarul central trebuie să păstreze activele sale financiare la Banca Națională a Moldovei, bănci sau alți depozitari centrali autorizați.

(2) Depozitarul central trebuie să aibă acces prompt la activele sale, în caz de necesitate.

(3) Depozitarul central trebuie să investească resursele sale financiare numai în mijloace bănești sau în instrumente financiare cu lichiditate înaltă, cu risc de piață și risc de credit minime. Investițiile respective trebuie să poată fi valorificate sau înstrăinate rapid, cu efect negativ minim asupra prețului.

(4) Capitalul depozitarului central, inclusiv rezultatul reportat și rezervele sale, care nu este investit în conformitate cu alin.(3) nu se ia în calcul în sensul art.52 alin.(1).

(5) Depozitarul central trebuie să asigure că expunerea sa globală la risc

față de o bancă sau un depozitar central autorizat, în care își păstrează activele financiare, se încadrează în limite acceptabile de concentrare.

- (6) Autoritatea competentă aprobă reglementări privind:
- a) instrumentele financiare care pot fi considerate cu lichiditate înaltă, cu risc de piață și de credit minim, conform cerințelor din alin.(3);
 - b) perioada adecvată în care activele financiare pot fi accesate, conform cerințelor din alin.(2),
 - c) limitele de concentrare prevăzute la alin.(5).

Articolul 52. Cerințe de capital

(1) Capitalul propriu al depozitarului central, inclusiv rezultatul reportat și rezervele, trebuie să fie proporțional cu riscurile care decurg din activitatea depozitarului central și nu poate constitui o valoare mai mică decât echivalentul în lei moldovenești a cel puțin 1000000 EUR, calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei, stabilit în prima zi a fiecărei perioade de gestiune.

(2) Capitalul propriu trebuie să fie, în orice moment, suficient pentru a asigura:

a) protecția adecvată a depozitarului central împotriva riscurilor operaționale, juridice, de custodie, de investiții și comerciale, pentru a-i permite acestui să continue prestarea serviciilor în condiții normale de desfășurare a activității;

b) încetarea sau restructurarea ordonată a activității depozitarului central pe o perioadă de timp de cel puțin șase luni în diverse scenarii de stres.

(3) Autoritatea competentă aprobă, în cadrul actelor sale normative, reglementări privind capitalul, rezultatul reportat și rezervele depozitarului central, conform celor prevăzute la alin.(1), în conformitate cu ghidurile ESMA și Autorității Bancare Europene (ABE).

Articolul 53. Decontarea pe bază netă amânată

Autoritatea competentă aprobă acte normative privind evaluarea, monitorizarea, gestionarea și raportarea riscurilor de credit și de lichiditate de către depozitarul central în privința decontării pe bază netă amânată.

Secțiunea 5

Cerințe aplicabile conexiunilor între depozitari centrali

Articolul 54. Conexiuni între depozitari centrali

(1) Înainte de a stabili o conexiune între depozitari centrali, precum și în mod permanent după stabilirea conexiunii, depozitarii centrali interconectați identifică, evaluează, monitorizează și gestionează sursele potențiale de riscuri care decurg din conexiunea respectivă pentru depozitarii respectivi și pentru participanți, și iau măsuri adecvate pentru reducerea acestor riscuri.

(2) Depozitarul central care intenționează să stabilească conexiuni între

depozitari centrali prezintă o cerere de autorizare autorității competente, conform cerințelor din art.19 alin.(1) lit.e), sau notifică autoritatea competentă și autoritatea relevantă, conform cerințelor din art.19 alin.(5).

(3) Conexiunea între depozitari centrali trebuie să asigure o protecție adecvată a depozitarilor interconectați și a participanților acestora, în particular în ceea ce privește eventualele credite luate de depozitarii centrali și riscurile de concentrare și lichiditate care decurg din aranjamentul conexiunii.

(4) Conexiunea se instituie în baza unui contract care stabilește drepturile și obligațiile depozitarilor conectați și, dacă este cazul, ale participanților. Un contract cu implicații în mai multe jurisdicții trebuie să stabilească în mod clar legislația aplicabilă fiecărui aspect al operațiunilor în cadrul conexiunii.

(5) În cazul unui transfer provizoriu de valori mobiliare între depozitari centrali interconectați, se interzice transferul ulterior de valori mobiliare înainte ca primul transfer să aibă un caracter definitiv.

(6) Depozitarul central care utilizează o conexiune indirectă sau serviciile unui intermediar pentru a utiliza o conexiune cu un alt depozitar central trebuie să evalueze, să monitorizeze și să gestioneze riscurile suplimentare care decurg din utilizarea conexiunii indirecte respective sau a serviciilor intermediarului respectiv și ia măsuri adecvate pentru reducerea acestor riscuri.

(7) Depozitarii centrali interconectați trebuie să dispună de proceduri de reconciliere robuste pentru a se asigura că înregistrările pe care le efectuează sunt corecte.

(8) Conexiunile între depozitari centrali trebuie să permită decontarea DVP a tranzacțiilor între participanții la depozitarii centrali interconectați, atunci când acest lucru este practic și fezabil. Motivele detaliate ale eventualelor conexiuni între depozitari centrali care nu permit decontarea DVP sunt notificate autorității competente și autorității relevante.

(9) Sistemele de decontare a valorilor mobiliare interoperabile și depozitarii centrali care utilizează o infrastructură de decontare comună stabilesc momente identice pentru:

- a) înregistrarea ordinelor de transfer în sistem;
- b) irevocabilitatea ordinelor de transfer.

(10) Sistemele de decontare a valorilor mobiliare și depozitarii centrali stabiliți de alin.(9) aplică reguli similare privind momentul finalizării transferului de valori mobiliare și de mijloace bănești.

(11) Conexiunile interoperabile trebuie să fie, după caz, legături care permit decontarea DVP.

(12) Autoritatea competentă aprobă reglementări privind:

a) condițiile în care fiecare tip de conexiune oferă o protecție adecvată pentru depozitarele centrale interconectate și pentru participanții lor, conform alin. (3) și (4), în special în cazul în care depozitarul central intenționează să participe la sistemul de decontare a valorilor mobiliare gestionat de un alt depozitar central;

- b) monitorizarea și gestionarea riscurilor suplimentare, prevăzute la alin.(6), care rezultă din utilizarea serviciilor unor intermediari;
- c) metodele de reconciliere prevăzute la alin.(7);
- d) cazurile în care decontarea DVP prin conexiuni între depozitari centrali este practică și fezabilă, conform alin.(8), și metodele de evaluare a cazurilor respective.

CAPITOLUL III

Accesul la depozitari centrali

Secțiunea 1

Accesul emitenților la depozitari centrali

Articolul 55. Libertatea de a emite într-un depozitar central

(1) Emitentul de valori mobiliare admise sau care urmează să fie admise spre tranzacționare pe piețe reglementate sau MTF, sau tranzacționate în locuri de tranzacționare, înregistrat în Republica Moldova sau în statele membre ale Uniunii Europene, este în drept să înregistreze valorile sale mobiliare în orice depozitar central autorizat în Republica Moldova sau care își desfășoară activitatea pe teritoriul Republicii Moldova în conformitate cu art.24.

(2) Fără a aduce atingere dreptului emitentului prevăzut la alin.(1), în cazul emitentului înregistrat într-un stat membru al Uniunii Europene, dreptul societăților comerciale sau altă legislație similară a statului membru al Uniunii Europene în temeiul căruia sunt constituite valorile mobiliare va continua să fie aplicată. Dreptul societăților comerciale sau altă legislație similară a statului membru al Uniunii Europene în temeiul căruia sunt constituite valorile mobiliare semnifică:

a) dreptul societăților comerciale sau altă legislație similară a statului membru în care este constituit emitentul;

b) dreptul societăților comerciale aplicabil sau altă legislație similară a statului membru în temeiul căruia valorile mobiliare sunt emise.

(3) Autoritatea competentă va întocmi o listă a principalelor prevederi din legislația privind societățile comerciale sau altă legislație similară, astfel cum sunt definite de alin.(2). Autoritatea competentă publică lista respectivă pe site-ul său web oficial și actualizează lista în mod regulat, cel puțin o dată la doi ani.

(4) Depozitarul central este în drept să perceapă pentru prestarea serviciilor sale către emitent un comision comercial rezonabil, calculat conform metodei cost-plus, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.

(5) În cazul în care un emitent depune cerere privind înregistrarea valorilor mobiliare într-un depozitar central, acesta examinează cu promptitudine și într-un mod nediscriminatoriu cererea și prezintă emitentului răspuns la cerere în termen de cel mult trei luni de la data primirii cererii.

(6) Depozitarul central este în drept să refuze prestarea serviciilor unui anumit emitent, cu condiția că:

- a) refuzul este întemeiat pe o evaluare cuprinzătoare a riscurilor; sau
- b) depozitarul central nu prestează serviciile prevăzute în Secțiunea A pct. 1 din anexă pentru tipul de valori mobiliare emise de emitentul în cauză.

(7) Fără a aduce atingere cerințelor stabilite de Legea nr.308/2017, în cazul în care depozitarul central refuză să presteze servicii emitentului, depozitarul va prezenta emitentului motivele complete ale refuzului, în formă scrisă.

(8) În caz de refuz, emitentul este în drept să depună o petiție, conform Codului administrativ, la autoritatea competentă.

(9) Autoritatea competentă examinează petiția în mod corespunzător, evaluând motivul refuzului prezentat emitentului de către depozitarul central, și oferă emitentului un răspuns argumentat. În procesul de evaluare a petiției autoritatea competentă consultă autoritatea relevantă.

(10) Autoritatea competentă emite un act administrativ individual prin care obligă depozitarul central să presteze servicii emitentului solicitant, în cazul în care consideră că refuzul depozitarului central de a presta servicii emitentului este nejustificat.

(11) Autoritatea competentă aprobă, reglementări privind:

- a) riscurile care trebuie luate în considerație de către depozitarul central la efectuarea evaluării cuprinzătoare a riscurilor, conform alin.(6) lit.a) și alin.(7);
- b) riscurile care trebuie luate în considerație de către autoritatea competentă la evaluarea motivelor de refuz, conform alin. (8)-(10), precum și procedurile aplicate;
- c) formulare și modele standardizate pentru procedurile prevăzute la alin. (8)-(10).

Secțiunea 2

Accesul reciproc între depozitari centrali

Articolul 56. Accesul prin conexiune standard

Un depozitar central este în drept să devină participant la un alt depozitar central și să stabilească o conexiune standard cu depozitarul central respectiv, conform cerințelor din art.38, cu condiția prezentării unei notificări prealabile conform cerințelor din art.19 alin.(5).

Articolul 57. Accesul prin conexiune personalizată

(1) În cazul în care un depozitar central solicită unui alt depozitar central să stabilească o conexiune personalizată pentru a avea acces la acesta, depozitarul central care primește solicitarea este în drept să refuze solicitarea doar pe baza unor considerente de risc. Solicitarea nu poate fi refuzată din motivul scăderii cotei de piață.

(2) În cazul conexiunii personalizate, depozitarul central care primește solicitarea este în drept să perceapă de la depozitarul central solicitant un comision comercial rezonabil, calculat conform metodei cost-plus, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.

Articolul 58. Procedura aplicabilă conexiunilor între depozitari centrali

(1) În cazul în care un depozitar central transmite o solicitare de acces unui alt depozitar central în temeiul prevederilor din art.56 și art.57, depozitarul central care primește solicitarea examinează solicitarea și oferă un răspuns depozitarului central solicitant în termen de cel mult trei luni de la data primirii solicitării.

(2) În cazul în care depozitarul central care primește solicitarea acceptă solicitarea, conexiunea între depozitari va fi instituită într-o perioadă de timp rezonabilă, dar care nu poate depăși 12 luni de la data acceptării solicitării.

(3) Depozitarul central este în drept să refuze accesul depozitarului central solicitant doar dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) accesul poate pune în pericol funcționarea stabilă și ordonată a piețelor financiare sau poate duce la apariție unui risc sistemic; și

b) refuzul se bazează pe o evaluare cuprinzătoare a riscurilor.

(4) În cazul în care un depozitar central refuză accesul, acesta prezintă depozitarului central solicitant motivele complete ale refuzului, în formă scrisă.

(5) În caz de refuz, depozitarul central solicitant este în drept să depună o petiție, conform Codului administrativ, la autoritatea competentă.

(6) Autoritatea competentă a depozitarului central care primește solicitarea examinează petiția în mod corespunzător, evaluând motivele refuzului, și oferă depozitarului central solicitant un răspuns motivat.

(7) În procesul de evaluare a petiției, autoritatea competentă consultă autoritatea competentă a depozitarului central solicitant și autoritatea relevantă a depozitarului central solicitant.

(8) În cazul în care consideră că refuzul depozitarului central care primește solicitarea este nejustificat, autoritatea competentă emite o decizie prin care îl obligă să acorde acces depozitarului central solicitant.

(9) Autoritatea competentă aprobă reglementări privind:

a) riscurile care trebuie luate în considerație de către depozitarul central la efectuarea evaluării cuprinzătoare a riscurilor, conform alin.(3) lit. b);

b) riscurile care trebuie luate în considerație de către autoritatea competentă la evaluarea motivelor de refuz, conform alin. (5)-(8), precum și procedurile aplicate;

c) formulare și modele standardizate pentru procedurile prevăzute la alin. (1)-(8).

Secțiunea 3

Accesul reciproc între un depozitar central și o altă infrastructură de piață

Articolul 59. Accesul reciproc între un depozitar central și o altă infrastructură de piață

(1) CPC-urile și locurile de tranzacționare trebuie să prezinte depozitarului central, la cererea acestuia, în mod nediscriminatoriu și transparent, fluxuri de

tranzacții. Pentru acest serviciu, CPC-urile și locurile de tranzacționare pot percepe de la depozitarul central un comision comercial rezonabil, calculat conform metodei cost-plus, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.

(2) Depozitarul central trebuie să ofere CPC-urilor și locurilor de tranzacționare, la cererea acestora, în mod nediscriminatoriu și transparent, acces la sistemele sale de decontare a valorilor mobiliare. Pentru acest serviciu, depozitarul central poate percepe un comision comercial rezonabil, calculat conform metodei cost-plus, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.

(3) În cazul în care o parte transmite unei alte părți o solicitare de acces în conformitate cu alin. (1) și (2), partea care primește solicitarea trebuie să prezinte răspuns părții solicitante în termen de cel mult trei luni de la data primirii solicitării.

(4) Partea care a primit solicitarea este în drept să refuze accesul doar dacă accesul respectiv poate afecta funcționarea stabilă și ordonată a piețelor financiare sau pot duce la apariția unui risc sistemic. Solicitarea nu poate fi refuzată din motivul scăderii cotei de piață.

(5) Partea care refuză accesul trebuie să prezinte părții solicitante, în formă scrisă, motivele complete ale refuzului, bazându-se pe o evaluare cuprinzătoare a riscurilor.

(6) În caz de refuz, partea solicitantă este în drept să depună o petiție la autoritatea competentă a părții care a refuzat accesul.

(7) Autoritatea competentă a părții care primește solicitarea și autoritatea relevantă prevăzută la art. 12 alin. (1) examinează petiția în mod corespunzător, evaluând motivele refuzului, și oferă părții solicitante un răspuns motivat.

(8) În procesul de evaluare a petiției, autoritatea competentă a părții care primește solicitarea consultă autoritatea competentă a părții solicitante și autoritatea relevantă.

(9) În cazul în care refuzul unei părți de a acorda acces este considerat nejustificat, autoritatea competentă responsabilă emite o decizie prin care obligă partea respectivă să acorde acces la serviciile sale în termen de trei luni.

(10) Autoritatea competentă aprobă reglementări privind:

a) riscurile care trebuie luate în considerație de către depozitarul central la efectuarea evaluării cuprinzătoare a riscurilor, conform alin. (4) și (5);

b) riscurile care trebuie luate în considerație de către autoritățile competente la evaluarea motivelor de refuz, conform alin. (7) și (8), precum și procedurile aplicate;

c) formulare și modele standardizate pentru procedurile prevăzute la alin. (3)-(9).

TITLUL IV

FURNIZAREA DE SERVICII AUXILIARE DE TIP BANCAR PENTRU PARTICIPANȚII DEPOZITARULUI CENTRALI

Articolul 60. Autorizarea și desemnarea pentru furnizarea de servicii auxiliare de tip bancar

(1) Depozitarii centrali sunt în drept să presteze servicii auxiliare de tip bancar prevăzute în Secțiunea C din anexă doar în cazul în care obțin o autorizare suplimentară pentru furnizarea acestor servicii în conformitate cu prezentul articol.

(2) Depozitarul central care intenționează să deconteze plățile în numerar pentru toate sau o parte dintre sistemele sale de decontare a valorilor mobiliare prin propriile conturi, în conformitate cu art.45 alin.(2), sau care intenționează, în alt mod, să furnizeze orice servicii auxiliare de tip bancar prevăzute la alin.(1), trebuie să fie autorizat în conformitate cu cerințele prevăzute la alin. (6), (11), (12), (13) și (14).

(3) Depozitarul central care intenționează să deconteze plățile în numerar pentru toate sau o parte dintre sistemele sale de decontare a valorilor mobiliare prin conturi deschise la o bancă sau la un depozitar central, în conformitate cu art.45 alin.(2), trebuie să fie autorizat, conform cerințelor prevăzute la alin. (6)-(14), să desemneze în acest scop:

- a) una sau mai multe bănci licențiate conform Legii nr.202/2017; sau
- b) unul sau mai mulți depozitari centrali autorizați să presteze servicii auxiliare de tip bancar în temeiul alin.(6).

(4) Autorizarea de a desemna băncile sau depozitarii centrali în conformitate cu alin.(3) poate fi aplicată doar în privința serviciilor auxiliare de tip bancar prevăzute în Secțiunea C din anexă pentru decontarea plăților în mijloace bănești pentru toate sau o parte din sistemele de decontare a valorilor mobiliare al depozitarului central care dorește să utilizeze serviciile auxiliare de tip bancar și nu poate fi aplicată pentru desfășurarea altor activități.

(5) Băncile și depozitarii centrali autorizați să furnizeze servicii auxiliare de tip bancar desemnate în conformitate cu alin.(3) sunt considerați agenți de decontare.

(6) În cazul în care un depozitar central dorește să presteze oricare dintre serviciile auxiliare de tip bancar în cadrul aceleiași entități juridice care administrează sistemul de decontare a valorilor mobiliare, autorizarea prevăzută la alin.(2) se acordă numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) depozitarul central este licențiat ca bancă, conform Legii nr.202/2017;
- b) depozitarul central îndeplinește cerințele prudențiale prevăzute la art.65 alin.(1), (3) și (4) și cerințele de supraveghere prevăzute la art. 66;
- c) licența prevăzută la lit. a) este folosită numai pentru furnizarea serviciilor auxiliare de tip bancar stabilite în Secțiunea C din anexă și nu este folosită pentru desfășurarea altor activități;
- d) depozitarul central îndeplinește cerințe suplimentare de capital, care reflectă riscurile, inclusiv riscurile de credit și de lichiditate, care rezultă din creditele intraday acordate participanților la sistemul de decontare a valorilor mobiliare sau altor beneficiari ai serviciilor oferite de depozitarul central;

e) depozitarul central raportează cel puțin lunar autorității competente și anual, ca parte a dezvăluirii informației cu privire la amploarea riscului de lichiditate intraday, conform Legii nr.202/2017, precum și la gestionarea acestuia, conform cerințelor din art.65 alin.(4) lit.j); și

f) depozitarul central a prezentat autorității competente un plan de redresare adecvat care va asigura continuitatea operațiunilor de importanță critică, inclusiv în situații în care riscul de lichiditate sau riscul de credit rezultate din prestarea serviciilor auxiliare de tip bancar.

(7) În cazul unor divergențe între prezenta lege și Legea nr.202/2017, depozitarul central prevăzut la alin. (6) lit.a) va respecta cerințele mai stricte ce țin de supravegherea prudențială. Reglementările aprobate de autoritatea competentă conform cerințelor din art.52 alin.(2) și art.65 vor clarifica cazurile privind dispozițiile contradictorii.

(8) Depozitarul central poate fi autorizat să desemneze o bancă care va presta servicii auxiliare de tip bancar pentru decontarea plăților în mijloace bănești pentru toate sau o parte din sistemele sale de decontare a valorilor mobiliare, în conformitate cu alin.(3) lit. a), dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele cerințe:

a) banca îndeplinește cerințele prudențiale prevăzute de art.65 alin.(1), (3) și (4) și cerințele de supraveghere prevăzute de art.66;

b) banca nu prestează ea însăși niciunul din serviciile de bază stabilite în Secțiunea A din anexă;

c) licența acordată în temeiul Legii nr.202/2017 este folosită numai pentru a furniza serviciile auxiliare de tip bancar menționate în Secțiunea C din anexă pentru decontarea plăților în mijloace bănești pentru toate sau o parte din sistemele de decontare a valorilor mobiliare ale depozitarului central care dorește să utilizeze aceste servicii auxiliare de tip bancar și nu este folosită pentru desfășurarea altor activități;

d) băncii îi sunt aplicate cerințe suplimentare de capital, care reflectă riscurile, inclusiv riscurile de credit și de lichiditate, care rezultă din creditele intraday acordate participanților la sistemul de decontare a valorilor mobiliare sau altor beneficiari ai serviciilor oferite de depozitarul central;

e) depozitarul central raportează cel puțin lunar autorității competente și anual, ca parte a dezvăluirii informației cu privire la amploarea riscului de lichiditate intraday, conform Legii nr.202/2017, precum și la gestionarea acestuia, conform cerințelor din art.65 alin.(4) lit. j); și

f) depozitarul central a prezentat autorității competente un plan de redresare adecvat care va asigura continuitatea operațiunilor de importanță critică, inclusiv în situații în care riscul de lichiditate sau riscul de credit rezultate din prestarea serviciilor auxiliare de tip bancar în cadrul unei entități juridice separate.

(9) În cazul în care depozitarul central intenționează să desemneze o bancă sau alt depozitar central, conform alin.(3) pentru decontarea plăților de mijloace bănești pentru toate sau o parte din sistemele sale de decontare a valorilor mobiliare, astfel de plăți de mijloace bănești nu pot fi efectuate în lei moldovenești.

(10) Prevederile alin. (8) nu se aplică băncilor menționate la alin.(3) lit. a), iar prevederile alin.(9) nu se aplică băncilor și depozitarilor centrali stabiliți de alin.(3), care oferă decontarea plăților de mijloace bănești pentru toate sau o parte dintre sistemele de decontare a valorilor mobiliare, în cazul în care valoarea totală a unei astfel de decontări de mijloace bănești prin conturile deschise la respectivele bănci și depozitari centrali, după caz, calculată pe o perioadă de un an, nu depășește pragul stabilit în actele normative aprobate conform alin.(15).

(11) Autoritatea competentă trebuie să verifice cel puțin o dată pe an dacă pragul prevăzut la alin.(10) este respectat. Fără a prejudicia art.45 alin.(1), în cazul în care autoritatea competentă constată că pragul a fost depășit, aceasta obligă depozitarul central în cauză să solicite autorizarea în conformitate cu prevederile alin.(8). În acest caz, depozitarul central în cauză transmite cererea sa de autorizare în termen de șase luni.

(12) Autoritatea competentă este în drept să solicite depozitarului central să desemneze mai mult de o bancă sau un depozitar central prevăzut de alin.(3) sau să desemneze o bancă sau un depozitar central prevăzut de alin.(3), alături de prestare propriilor servicii conform alin.(2), în cazul în care autoritatea competentă consideră că expunerea unei bănci la concentrarea riscurilor conform art.65 alin.(3) și (4) nu este gestionată în mod corespunzător.

(13) Depozitarul central autorizat să presteze servicii auxiliare de tip bancar și banca desemnată conform alin.(3) lit. a) sunt obligați să respecte în orice moment condițiile de autorizare prevăzute de prezenta lege și să informeze imediat autoritatea competentă referitor la orice modificare importantă care afectează condițiile de autorizare.

(14) Autoritatea competentă aprobă reglementări pentru a stabili cerințe suplimentare de capital pentru acoperirea riscurilor prevăzute de alin.(6) lit. d) și la alin.(8) lit. d).

(15) Autoritatea competentă aprobă reglementări pentru a stabili pragul menționat la alin.(10), cerințe de gestionare a riscurilor și cerințe suplimentare prudențiale pentru atenuarea riscurilor legate de desemnarea băncilor conform alin.(3), luând în considerație următoarele:

a) implicațiile pentru stabilitatea pieței care ar putea decurge dintr-o modificare a profilului de risc al depozitarilor centrali și al participanților, inclusiv importanța sistemică a depozitarilor centrali pentru funcționarea piețelor valorilor mobiliare;

b) implicațiile pentru riscurile de credit și de lichiditate pentru depozitarii centrali, pentru băncile desemnate implicate și pentru participanți, care rezultă din decontarea plăților în mijloace bănești prin conturi deschise la bănci care nu fac obiectul alin.(8);

c) posibilitatea ca depozitarii centrali să deconteze plățile în mijloace bănești în mai multe monede;

d) necesitatea de a evita trecerea neîntemeiată de la decontarea în moneda băncii centrale la decontarea în moneda băncii comerciale, precum și

necesitatea de a evita descurajarea eforturilor depozitarilor centrali de a deconta în moneda băncii centrale; și

e) necesitatea de a asigura condiții de concurență echitabile între depozitari centrali.

Articolul 61. Procedura de acordare și de refuzare a autorizării pentru prestarea serviciilor auxiliare de tip bancar

(1) Depozitarul central prezintă la autoritatea competentă, cererea de autorizare pentru desemnarea unei bănci sau a unui depozitar central autorizat să presteze servicii auxiliare de tip bancar sau pentru prestarea de către însăși depozitarul central a oricăror servicii auxiliare de tip bancar, conform celor prevăzute la art.60.

(2) Cererea trebuie să conțină toate informațiile de care autoritatea competentă are nevoie pentru a se asigura că depozitarul central și, după caz, banca desemnată sau depozitarul central autorizat să presteze servicii auxiliare de tip bancar desemnat au luat, la momentul autorizării, toate măsurile necesare pentru a-și îndeplini obligațiile prevăzute în prezenta lege. La cerere se anexează următoarele informații:

a) programul de operațiuni care va specifica serviciile auxiliare de tip bancar vizate;

b) organizarea structurală a relațiilor dintre depozitarul central și, după caz, banca desemnată sau depozitarul central autorizat să presteze servicii auxiliare de tip bancar desemnat; și

c) modul în care depozitarul central și, după caz, banca desemnată sau depozitarul central autorizat să presteze servicii auxiliare de tip bancar desemnat intenționează să îndeplinească cerințele prudențiale prevăzute de art.65 alin.(1), (3) - (5) și cerințele prevăzute de art.60.

(3) La autorizarea provăzută de prezentul articol, autoritatea competentă aplică procedura prevăzută la art.17 alin. (4) și (10).

(4) Autoritatea competentă transmite cererea de autorizare și informațiile anexat către următoarele autorități:

a) autorității relevante;

b) autoritățile competente a depozitarului central din alt stat cu care depozitarul central din Republica Moldova a creat conexiuni interoperabile, cu excepția cazului în care au fost create conexiunile prevăzute la art.19 alin.(5).

(5) În termen de două luni de la primirea informațiilor, autoritățile prevăzute la alin.(4) lit. ea) și b) vor emite un aviz motivat privind autorizarea. În cazul în care entitățile în cauză nu emit un aviz în termenul menționat, se consideră că acestea au emis un aviz pozitiv.

(6) Dacă una dintre autoritățile prevăzute la alin.(4) lit. a) și b) vor emite un aviz negativ motivat, iar autoritatea competentă intenționează să acorde autorizarea, autoritatea competentă va prezenta autorităților care au emis avizul negativ, în termen de o lună de la primirea avizului, raționamentele care justifică emiterea autorizării și combat motivele expuse în avizul negativ.

(7) Avizele negative emise de autoritățile prevăzute la alin.(4) lit. a) și b) trebuie să stabilească în formă scrisă motivele complete și detaliate pentru care nu sunt întrunite cerințele prevăzute de prezenta lege.

(8) Autoritatea competentă informează, fără întârzieri nejustificate, autoritățile prevăzute la alin.(4) lit. a) și b) cu privire la rezultatele procesului de autorizare, inclusiv despre eventualele măsuri de remediere.

(9) Autoritatea competentă aprobă reglementări privind:

a) informațiile pe care depozitarul central trebuie să le prezinte autorității competente în scopul obținerii autorizărilor pentru prestarea serviciilor auxiliare de tip bancar.

b) formularele standard, modelele și procedurile pentru consultarea entităților prevăzute la alin.(4) lit. a) și b) înainte de acordarea autorizării.

Articolul 62. Extinderea serviciilor auxiliare de tip bancar

(1) În cazul în care un depozitar central intenționează să extindă serviciile auxiliare de tip bancar pentru care a desemnat o bancă sau pe care acesta însuși le prestează în conformitate cu art.60, acesta trebuie să prezinte autorității competente cerere de extindere a serviciilor auxiliare de tip bancar.

(2) Cererea de extindere se prezintă și se examinează conform procedurilor prevăzute la art.61.

Articolul 63. Retragerea autorizării

(1) Fără a aduce atingere eventualelor măsuri de remediere aplicate conform prevederilor stabilite în Titlului V, autoritatea competentă trebuie să retragă autorizările prevăzute de art.60 în oricare dintre următoarele situații:

a) depozitarul central nu folosește autorizarea timp de 12 luni, renunță în mod explicit la autorizare sau banca desemnată nu a prestat niciun serviciu și nu a desfășurat nicio activitate pentru depozitarul central în cauză în ultimele șase luni;

b) depozitar central a obținut autorizarea prin declarații false sau alte mijloace ilicite;

c) depozitarul central sau banca desemnată nu mai îndeplinesc condițiile pentru care autorizarea a fost acordată precum și nu au luat măsurile de remediere impuse de autoritatea competentă în intervalul de timp stabilit aceasta;

d) depozitarul central sau banca desemnată încalcă grav și în mod repetat cerințele prevăzute în prezenta lege.

(2) La identificarea uneia dintre situațiile prevăzute la alin.(1), autoritatea competentă va consulta imediat autoritățile prevăzute la art.61 alin.(4) cu privire la necesitatea retragerii autorizării.

(3) Autoritățile prevăzute la art.61 alin.(4) sunt în drept să solicite în orice moment autorității competente să examineze dacă depozitarul central și, după caz, banca desemnată îndeplinesc în continuare condițiile în baza cărora a fost acordată autorizarea.

(4) În cadrul autorizării acordate, autoritatea competentă este în drept să restricționeze utilizarea unui anumit serviciu, unei anumite activități sau unui

anumit instrument financiar.

(5) Depozitarul central și banca desemnată trebuie să stabilească, să aplice și să mențină o procedură adecvată care va asigura decontarea și transferarea rapidă și ordonată a activelor clienților și participanților către un alt agent de decontare în cazul retragerii autorizării conform alin.(1).

Articolul 64. Completarea registrului depozitarilor centrali

(1) Autoritatea competentă introduce în registrul depozitarilor centrali următoarele informații:

a) denumirea fiecărui depozitar central care a făcut obiectul unei decizii aprobate în conformitate cu art.60, art.62 și art.63;

b) denumirea fiecărei bănci desemnate;

c) lista serviciilor auxiliare de tip bancar pe care o bancă desemnată sau un depozitar central autorizat în conformitate cu art.60 sunt autorizați să le furnizeze participanților.

(2) Registrul cu informațiile prevăzute la alin.(1) se publică de autoritatea competentă pe site-ul său web oficial, în conformitate cu art.21 alin.(3).

Articolul 65. Cerințe prudențiale aplicabile băncilor sau depozitarilor centrali autorizați să presteze servicii auxiliare de tip bancar

(1) Banca desemnată în conformitate cu art.60 alin.(3) lit.a) și depozitarul central autorizat în conformitate cu art.60 alin.(3) lit.b) să presteze servicii auxiliare de tip bancar sunt în drept să presteze doar serviciile care fac obiectul autorizării, prevăzute la Secțiunea C din anexă.

(2) Banca desemnată în conformitate cu art.60 alin.(3) lit.a) și depozitarul central autorizat în conformitate cu art.60 alin.(3) lit.b) să presteze servicii auxiliare de tip bancar sunt obligate să respecte cerințele legislației aplicabile băncilor.

(3) Banca desemnată în conformitate cu art.60 alin.(3) lit.a) și depozitarul central autorizat în conformitate cu art.60 alin.(3) lit.b) să presteze servicii auxiliare de tip bancar sunt obligate să îndeplinească următoarele cerințe prudențiale specifice riscurilor de credit ce țin de aceste servicii, pentru fiecare sistem de decontare a valorilor mobiliare:

a) să stabilească un cadru robust pentru gestionarea riscurilor de credit corespunzătoare;

b) să identifice sursele acestor riscuri de credit, să evalueze și să monitorizeze frecvent și cu regularitate expunerile corespunzătoare la riscul de credit și să utilizeze instrumente adecvate de gestionare pentru a controla aceste riscuri;

c) să acopere pe deplin expunerile la riscul de credit corespunzător față de participanții debitori individuali, utilizând garanții și alte resurse financiare echivalente;

d) în cazul în care, pentru gestionarea riscului de credit corespunzător, se

utilizează garanții, să accepte garanții foarte lichide cu un risc de credit și de piață minim; în situații specifice, pot fi utilizate și alte tipuri de garanții, dacă se aplică o marjă de ajustare (*haircut*) corespunzătoare;

e) aceasta stabilește și aplică marje de ajustare și limite de concentrare corespunzător de prudente asupra valorilor garanțiilor constituite pentru acoperirea expunerilor la riscul de credit prevăzute la lit. c), luând în considerație obiectivul de a asigura posibilitatea lichidării rapide a garanțiilor fără efecte adverse semnificative asupra prețului;

f) să stabilească limite pentru expunerile la riscul de credit corespunzătoare;

g) să analizeze și să planifice modul în care va gestiona eventualele expuneri reziduale la riscul de credit, precum și să aprobe reguli și proceduri pentru implementarea acestor planificări;

h) să ofere credite doar participanților care au conturi de mijloace bănești deschise la entitatea în cauză;

i) să ofere proceduri eficiente de rambursare a creditului pe parcursul zilei (*intraday*) și să descurajeze creditul overnight prin aplicarea unor dobânzi penalizatoare care vor acționa ca mecanism disuasiv eficace.

(4) Banca desemnată în conformitate cu art.60 alin.(3) lit.a) și depozitarul central autorizat în conformitate cu art.60 alin.(3) lit.b) să presteze servicii auxiliare de tip bancar sunt obligate să îndeplinească următoarele cerințe prudentiale specifice riscurilor de lichiditate legate de aceste servicii, pentru fiecare sistem de decontare a valorilor mobiliare:

a) să dispună de un cadru robust și de instrumente de evaluare, monitorizare și gestionare a riscurilor de lichiditate, inclusiv a riscurilor de lichiditate pe parcursul zilei (*intraday*), pentru fiecare monedă a sistemului de decontare a valorilor mobiliare pentru care deține rolul de agent de decontare;

b) să evalueze și să monitorizeze în mod continuu și în timp util, însă cel puțin zilnic, necesitățile sale de lichiditate și nivelul activelor lichide pe care le deține; în acest sens, să stabilească valoarea activelor lichide disponibile, luând în considerație marjele de ajustare (*haircut*) corespunzătoare ale acestor active;

c) să dețină resurse lichide suficiente în toate monedele relevante, în vederea furnizării rapide a serviciilor de decontare într-o gamă largă de potențiale scenarii de teste de stres incluzând, dar fără a se limita la riscul de lichiditate generat de neîndeplinirea obligațiilor pecuniare de cel puțin unul dintre participanți, inclusiv a întreprinderilor-mamă și a filialelor acestora, față de care are cele mai mari expuneri;

d) să reducă riscurile de lichiditate corespunzătoare prin dispunerea de resurse lichide calificate în fiecare monedă, cum ar fi mijloace bănești deținute la banca centrală de emisiune a monedei respective și la alte instituții financiare solvabile, linii de credit angajate sau alte mecanisme similare, precum și garanții sau investiții cu lichiditate înaltă, care sunt imediat disponibile și convertibile în mijloace bănești cu mecanisme de finanțare convenite în prealabil și cu un grad înalt de fiabilitate, chiar și în condiții de piață extreme, dar realiste; să identifice,

să evalueze și să monitorizeze riscul de lichiditate pe care îl generează diferite instituții financiare utilizate pentru gestionarea riscurilor sale de lichiditate;

e) în cazul utilizării unor mecanisme de finanțare prealabile – să selecteze ca furnizori de lichidități numai instituții financiare solvabile; să stabilească și să aplice limite de concentrare adecvate pentru fiecare dintre furnizorii de lichidități corespunzători, inclusiv întreprinderea-mamă și filialele;

f) să stabilească și să testeze dacă resursele implicate sunt suficiente, prin aplicarea cu regularitate a unor teste de stres riguroase;

g) să analizeze și să planifice modul în care va gestiona eventualele lipse de lichidități neprevăzute și potențial neacoperite, precum și să aprobe reguli și proceduri pentru implementarea acestor planificări;

h) dacă o astfel de opțiune este practică și disponibilă și fără a aduce atingere normelor de eligibilitate stabilite de Banca Națională a Moldovei – să aibă acces la conturile deschise la Banca Națională a Moldovei și la alte servicii ale acestora pentru a-și îmbunătăți gestionarea riscurilor sale de lichiditate;

i) să dispună de mecanisme stabilite în prealabil și de o fiabilitate înaltă care asigură că entitatea poate lichida, într-un termen oportun, garanția constituită în favoarea entității de către un client aflat în situația de neîndeplinire a obligațiilor pecuniare;

j) să prezinte rapoarte periodice autorității prevăzute la art.66 alin.(1) și să publice informații cu privire la modul în care evaluează, monitorizează și gestionează riscurile sale de lichiditate, inclusiv riscurile de lichiditate pe parcursul zilei (intraday).

(5) Dacă un depozitar central intenționează să presteze servicii auxiliare de tip bancar altor depozitari central, în temeiul art.60 alin.(3) lit.b), depozitarul central respectiv trebuie să dispună de norme și proceduri clare de gestionare a potențialelor riscuri de credit, de lichiditate și de concentrare care rezultă din prestarea serviciilor respective.

(6) Autoritatea competentă aprobă, reglementări privind:

a) cadrul și instrumentele de monitorizare, evaluare, gestionare, raportare și publicare a informațiilor privind riscurile de credit și de lichiditate, inclusiv cele care sunt generate pe parcursul unei zile (intraday), prevăzute la alin. (3) și (4);

b) normele și procedurile prevăzute la alin.(5).

Articolul 66. Supravegherea băncilor desemnate și a depozitarilor centrali autorizați să furnizeze servicii auxiliare de tip bancar

(1) Fără a aduce atingere prevederilor din art.17 și art.22, Banca Națională a Moldovei este responsabilă de licențierea și supravegherea băncii desemnate și depozitarului central autorizat în temeiul prezentei legi să furnizeze servicii auxiliare de tip bancar, conform cerințelor legislației bancare.

(2) Suplimentar prevederilor din alin.(1), Banca Națională a Moldovei este responsabilă de supravegherea băncii desemnate și depozitarului central autorizat în temeiul prezentei legi să furnizeze servicii auxiliare de tip bancar în

ceea ce privește respectarea de către acestea a cerințelor prudențiale prevăzute la art.65.

(3) Banca Națională a Moldovei examinează periodic, cel puțin o dată la doi ani, dacă banca desemnată și depozitarul central autorizat în temeiul prezentei legi să furnizeze servicii auxiliare de tip bancar respectă art.65, precum și informează autoritatea relevantă cu privire la rezultatele supravegherii sale în temeiul prezentului articol, inclusiv eventualele măsuri de remediere sau sancțiuni.

(4) După consultarea autorității competente, Banca Națională a Moldovei examinează și evaluează cel puțin o dată la fiecare doi ani următoarele:

a) în cazul prevăzut la art.60 alin.(3) lit.a), dacă acordurile încheiate între banca desemnată și depozitarul central le permit acestora să își îndeplinească obligațiile prevăzute în prezenta lege;

b) în cazul prevăzut la art.60 alin.(3) lit.b), dacă cerințele care permit autorizarea depozitarului central să presteze servicii auxiliare de tip bancar îi permit acestuia să îndeplinească obligațiile prevăzute în prezenta lege.

(5) Autoritatea competentă informează periodic, cel puțin o dată la fiecare doi ani, autoritățile prevăzute la art.61 alin.(4) cu privire la rezultatele examinării și evaluării efectuate conform alin.(4), inclusiv eventualele măsuri de remediere sau sancțiuni.

(6) În vederea protejării participanților la sistemele de decontare a valorilor mobiliare pe care le gestionează, în cazul în care depozitarul central desemnează o bancă în conformitate cu art.60, depozitarul central trebuie să se asigure că banca desemnată oferă acces la toate informațiile necesare în sensul prezentei legi și raportează orice încălcare a depozitarului către autoritatea competentă prevăzută la alin.(1).

TITLUL V

SANCTIUNI

Articolul 67. Sancțiuni administrative și alte măsuri

(1) Autoritatea competentă este în drept să aplice sancțiuni administrative și alte măsuri aplicabile în cazurile prevăzute la art.69 în privința persoanelor responsabile de încălcarea cerințelor prezentei legi și ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste sancțiuni și măsuri sunt puse în aplicare.

(2) Sancțiunile administrative și măsurile aplicate de autoritatea competentă în temeiul alin.(1) trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

(3) Autoritatea competentă este în drept să aplice sancțiuni administrative și alte măsuri în privința depozitarilor centrali, băncilor desemnate, membrilor organelor de conducere ale acestora, precum și a oricăror persoane juridice sau fizice care controlează efectiv activitatea depozitarilor centrali și băncilor desemnate.

(4) În cazul în care dispozițiile prevăzute la art.69 alin.(1) cad sub incidența

legii penale, autoritatea competentă și organele de urmărire penală vor asigura cooperarea și schimbul reciproc de informații specifice în legătură cu ancheta sau acțiunile penale inițiate în privința unor posibile încălcări ale prezentei legi.

(5) Autoritatea competentă este în drept, de asemenea, să coopereze și să facă schimb de informații cu autoritățile competente ale altor state în vederea examinării unor posibile încălcări ale prezentei legi.

Articolul 68. Publicarea deciziilor

(1) Autoritatea competentă publică pe site-ul său web oficial informații privind deciziile de aplicare a unei sancțiuni administrative sau a altei măsuri pentru încălcarea prezentei legi și actelor normative emise în vederea executării prezentei legi, în termenul prevăzut de lege, după informarea persoanei sancționate cu privire la decizia respectivă. Publicarea va include cel puțin informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanei fizice sau juridice sancționate.

(2) În cazul în care decizia de a aplica o sancțiune sau altă măsură este pasibilă unei căi de atac în instanța de judecată, suplimentar celor prevăzute la alin.(1), autoritatea competentă publică pe site-ul său web oficial, fără întârzieri nejustificate, informații privind:

- a) statutul căii de atac și rezultatul examinării acesteia;
- b) orice hotărâri de anulare a unei decizii anterioare a autorității publice de aplicare a unei sancțiuni.

(3) În cazul în care publicarea identității persoanelor juridice sau a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice este considerată de către autoritatea competentă ca fiind disproporțională, în urma unei evaluări privind proporționalitatea publicării informațiilor, efectuate pentru fiecare caz separat, sau dacă publicarea informațiilor pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă în derulare, autoritatea competentă:

a) amână publicarea informației privind aplicarea sancțiunii sau altei măsuri, până în momentul în care motivele nepublicării încetează să fie valabile;

b) publică informația de aplicarea a sancțiunii sau a altei măsuri în mod anonim, pentru a asigura protecția eficientă a datelor cu caracter personal;

c) nu publică informația de aplicare a sancțiunii sau altei măsuri, în cazul în care măsurile consideră că prevăzute de lit. a) și b) nu sunt suficiente să asigure:

- 1) că stabilitatea piețelor financiare nu ar fi pusă în pericol;
- 2) proporționalitatea publicării unor astfel de informații, în cazurile în care măsurile sunt considerate ca având un caracter minor.

(4) În cazul în care se intenționează publicarea informației de aplicare a sancțiunii sau a altei măsuri în mod anonim, publicarea acestor informații poate fi amânată pe o perioadă rezonabilă, dacă se anticipează că, pe durata perioadei respective, motivele care au stat la baza publicării în mod anonim vor înceta să fie valabile.

(5) Autoritatea competentă va menține informațiile publicate în temeiul

prezentului articol pe site-ul său web oficial pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la publicare. Datele cu caracter personal incluse în informațiile publicate vor fi menținute pe site-ul său web oficial pe perioada stabilită conform legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

Articolul 69. Sancționarea încălcărilor

(1) Prezentul articol se aplică în privința următoarelor prevederi din prezenta lege:

- a) prestarea serviciilor prevăzute în secțiunile A, B și C din anexă, cu încălcarea prevederilor art.16, art.27 și art.60;
- b) obținerea autorizărilor prevăzute la art.16 și art.60 prin declarații false sau prin orice alt mijloc ilicit, conform celor prevăzute la art. 20 alin.(1) lit. b) și art.63 alin.(1) lit. b);
- c) neîntrunirea de către depozitarul central a cerinței de capital necesar, astfel încalcând prevederile art.52 alin.(1);
- d) nerespectarea de către depozitarul central a cerințelor organizatorice, astfel încalcând prevederile art.28- 35;
- e) nerespectarea de către depozitarul central a normelor de conduită, astfel încalcând prevederile art.37- 40;
- f) nerespectarea de către depozitarul central a cerințelor aplicabile serviciilor specifice depozitarilor centrali, astfel încalcând prevederile art.42- 46;
- g) nerespectarea de către depozitarul central a cerințelor prudențiale, astfel încalcând prevederile art.48- 52;
- h) nerespectarea de către depozitarul central a cerințelor aplicabile conexiunilor între depozitari centrali, astfel încalcând prevederile art.54;
- i) refuzul abuziv al depozitarului central de a acorda diverse tipuri de acces, astfel încalcând prevederile art.55- 59;
- j) nerespectarea de către băncile desemnate a cerințelor prudențiale specifice legate de riscurile de credit, astfel încalcând prevederile art.65 alin.(3);
- k) nerespectarea de către băncile desemnate a cerințelor prudențiale specifice legate de riscurile de lichiditate, astfel încalcând prevederile art.65 alin.(4).

(2) Fără a aduce atingere competențelor de supraveghere ale autorității competente, în cazul admiterii unei încălcări prevăzute de prezentul articol și actelor normative emise în vederea executării prezentei legi, autoritatea competentă este în drept să aplice următoarele sancțiuni:

- a) emiterea unei declarații publice în care se va indica persoana responsabilă de încălcare și natura încălcării, în conformitate cu art.68;
- b) emiterea unei prescripții prin care se va solicita persoanei responsabile de comiterea încălcării să înceteze faptele respective și să se abțină de la comiterea repetată a acestora;
- c) retragerea autorizărilor acordate în temeiul art.16 sau art. 60, în conformitate cu art.20 sau art.63;

d) sancționarea membrului organului de conducere al entității sau a oricărei alte persoane fizice considerate responsabile prin aplicarea măsurii de interdicere temporară sau, în cazul unor încălcări grave repetate, interdicere permanentă a exercitării unor funcții de conducere în cadrul instituției;

e) sancțiuni pecuniare administrative maxime în cuantum de cel puțin de două ori cuantumul profitului obținut ca rezultat al unei încălcări, atunci când cuantumul respectiv poate fi stabilit;

f) în cazul persoanei fizice, amendă administrativă maximă, de 94282500 lei moldovenești;

g) în cazul persoanei juridice, sancțiuni pecuniare administrative maxime, de 377130000 lei moldovenești, sau până la 10 % din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice conform ultimelor situații financiare aprobate de organul de conducere;

h) în cazul în care persoana juridică este o întreprindere-mamă sau o filială a întreprinderii-mamă care trebuie să întocmească conturi financiare consolidate în conformitate cu Legea contabilității și raportării financiare nr.287/2017, cifra de afaceri anuală totală aplicabilă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul de venit corespunzător conform reglementărilor contabile relevante, pe baza ultimelor situații financiare, aprobate de organul de conducere al întreprinderii-mamă principale.

Articolul 70. Aplicarea efectivă a sancțiunilor

La stabilirea tipului și nivelul sancțiunilor administrative sau a altor măsuri, autoritatea competentă iau în considerație toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

a) gravitatea și durata încălcării;

b) gradul de responsabilitate al persoanei responsabile de încălcare;

c) capacitatea financiară a persoanei responsabile de încălcare, reprezentată de cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile sau de venitul anual al persoanei fizice responsabile;

d) valoarea profiturilor acumulate, a pierderilor evitate de către persoana responsabilă de încălcare sau a pierderilor suferite de terți ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi calculate;

e) măsura în care persoana responsabilă de încălcare cooperează cu autoritatea competentă, fără a aduce atingere necesității de a reține profitul obținut sau valoarea pierderilor evitate de persoana respectivă;

f) încălcările comise anterior de persoana responsabilă de încălcare.

Articolul 71. Raportarea încălcărilor

(1) Autoritatea competentă instituie mecanisme eficiente prin care se va încuraja raportarea încălcărilor potențiale sau reale ale prezentei legi către autoritatea competentă.

(2) Mecanismele prevăzute la alin.(1) includ cel puțin:

a) proceduri specifice de recepționare și investigare a rapoartelor privind încălcările potențiale sau reale și măsurile luate ca răspuns la acestea, inclusiv stabilirea unor canale sigure de comunicare a rapoartelor respective;

b) protecție adecvată pentru angajații instituțiilor care raportează încălcări potențiale sau reale comise în cadrul instituției, cel puțin împotriva represaliilor, discriminării sau altor tipuri de tratament inechitabil;

c) protecția datelor cu caracter personal ale persoanei care raportează încălcările potențiale sau reale, precum și ale persoanei fizice suspectate că este responsabilă de o încălcare, conform cerințelor legislației privind protecția datelor cu caracter personal;

d) protecția identității atât a persoanei care raportează încălcările, cât și a persoanei fizice suspectate că este responsabilă de încălcare, la toate etapele procedurilor, cu excepția cazului în care o astfel de dezvăluire este impusă de dreptul intern în contextul unor investigații suplimentare sau al unor proceduri administrative sau judiciare ulterioare.

(3) Depozitarii centrali și băncile desemnate sunt obligați să dispună de proceduri adecvate care să permită angajaților să raporteze, pe cale internă, încălcările efective sau potențiale, printr-un canal specific, independent și autonom. Un astfel de canal poate fi, de asemenea, oferit prin aranjamente prevăzute de partenerii sociali.

(4) La utilizarea canalelor de raportare prevăzute la alin.(3) vor fi respectate măsurile de protecție prevăzute de alin.(2) lit. b)-d).

Articolul 72. Dreptul la o cale de atac

(1) Autoritatea competentă, autoritatea relevantă și, după caz, alte autorități publice vor asigura ca deciziile și măsurile aprobate în temeiul prezentei legi sunt motivate corespunzător.

(2) Deciziile și măsurile aprobate în temeiul prezentei legi pot fi contestate în instanța de judecată conform Codului administrativ.

(3) Dacă solicitantul nu obține un răspuns în termen de șase luni de la prezentarea unei cereri de autorizare care conține toate informațiile necesare potrivit dispozițiilor în vigoare, acesta se poate adresa instanței competente cu o acțiune în contencios administrativ .

TITLUL VI DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 73. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 12 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.11 alin. (4) și art. 12 alin (4), care vor intra în vigoare la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.

(2) Până la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul, în comun cu autoritatea competentă, va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea

legislației în concordanță cu prezenta lege.

(3) Comisia Națională a Pieței Financiare și Banca Națională a Moldovei, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, vor aproba actele normative necesare conform prevederilor acesteia.

(4) Depozitarul central unic al valorilor mobiliare va solicita autorizarea prevăzută de art.16 în termen maxim de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Depozitarul central unic al valorilor mobiliare este în drept să solicite autorizarea prevăzută de art.19 alin.(1) lit. e) și/sau să depună notificarea prevăzută de art.19 alin.(5) de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(6) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr.234/2016 cu privire la Depozitarul central unic al valorilor mobiliare, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 343-346 art. 711, se abrogă.

(7) La data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, art. 1-10, art. 11 alin. (2)-(3), art. 12 alin. (2)-(3), art. 13-73 și art. 74 alin. (1)-(7) se abrogă.

Articolul 74. Dispoziții tranzitorii

(1) Până la data obținerii autorizării conform art. 73 alin.(4), Depozitarul central unic al valorilor mobiliare își desfășoară activitatea în temeiul deciziei privind inițierea activității, emise de Banca Națională a Moldovei conform art.19 alin.(1) din Legea nr.234/2016 cu privire la Depozitarul central unic al valorilor mobiliare.

(2) Actele normative emise în vederea executării Legii nr.234/2016 cu privire la Depozitarul central unic al valorilor mobiliare se aplică în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi și până la modificarea sau abrogarea acestora.

LISTA SERVICIILOR

SECȚIUNEA A

Servicii de bază

1. înregistrarea inițială a valorilor mobiliare într-un sistem de înscriere în cont („serviciu notarial”);
2. oferirea și menținerea conturilor de valori mobiliare la nivelul cel mai înalt („serviciu de administrare centralizată”);
3. gestionarea unui sistem de decontare a valorilor mobiliare („serviciu de decontare”).

SECȚIUNEA B

Servicii auxiliare de tip nebancar care nu implică risc de credit sau de lichiditate

Servicii furnizate de depozitari centrali care contribuie la creșterea siguranței, a eficienței și a transparenței piețelor de valori mobiliare și care pot include, dar nu se limitează la:

1. Servicii legate de serviciul de decontare, cum ar fi:
 - a) organizarea, în calitate de agent, a unui mecanism de împrumut de valori mobiliare între participanții la un sistem de decontare a valorilor mobiliare;
 - b) punerea la dispoziție, în calitate de agent, a unui sistem de gestionare a garanțiilor pentru participanții la un sistem de decontare a valorilor mobiliare;
 - c) reconcilierea decontărilor, urmărirea instrucțiunilor, confirmarea tranzacțiilor, verificarea tranzacțiilor.
2. Servicii legate de serviciul notarial și serviciul de administrare centralizată, cum ar fi:
 - a) servicii legate de registrele de acționari;
 - b) facilitarea procesării operațiunilor corporative, inclusiv în ceea ce privește impozitele, adunările generale și serviciile de informare;
 - c) servicii legate de o emisiune nouă, inclusiv alocarea și gestionarea codurilor ISIN și a altor coduri similare;
 - d) urmărirea și procesarea instrucțiunilor, colectarea și procesarea comisioanelor și raportări conexe.
3. Stabilirea de conexiuni între depozitari centrali, deschiderea, administrarea sau gestionarea conturilor de instrumente financiare în cadrul unui serviciu

de decontare, a unui serviciu de gestionare a garanțiilor și a altor servicii auxiliare.

4. Orice alte servicii, cum ar fi:

- a) furnizarea, în calitate de agent, a serviciilor generale de gestionare a garanțiilor;
- b) furnizarea de raportări conform reglementărilor;
- c) furnizarea de informații, date și statistici pieței și serviciilor de statistică sau altor entități guvernamentale ori interguvernamentale;
- d) furnizarea serviciilor de tehnologii informaționale.

SECȚIUNEA C

Servicii auxiliare de tip bancar

Servicii de tip bancar legate în mod direct de serviciile de bază sau de alte servicii auxiliare enumerate în secțiunile A și B, cum ar fi:

- a) deschiderea conturilor de mijloace bănești pentru participanții la un sistem de decontare a valorilor mobiliare și pentru deținătorii de conturi de valori mobiliare, precum și acceptarea depozitelor de la aceștia, în sensul art.14 alin.(1) lit. a) din Legea nr.202/2017;
- b) deschiderea de linii de credit de mijloace bănești care trebuie rambursate cel târziu în următoarea zi lucrătoare, acordarea de împrumuturi de mijloace bănești pentru prefinanțarea operațiunilor corporative care implică modificarea nivelului capitalului și acordarea de împrumuturi de valori mobiliare deținătorilor de conturi de valori mobiliare, în sensul art.14 alin.(1) lit. b) din Legea nr.202/2017;
- c) servicii de plată care includ procesarea tranzacțiilor cu mijloace bănești și tranzacții valutare, în sensul art.14 alin.(1) lit. d) din Legea nr.202/2017;
- d) garanții și angajamente legate de acordarea și luarea de împrumuturi de valori mobiliare, în sensul art.14 alin.(1) lit. f) din Legea nr.202/2017;
- e) activități de trezorerie care implică valută străină și valori mobiliare ce țin de gestionarea soldurilor aferente pozițiilor de cumpărare (long balances) ale participanților, în sensul art.14 alin.(1) lit. f) din Legea nr.202/2017.